

Published Online by

Malankara Syriac Christian Resources
www.SyrianChurch.org

Mor Athanasius Paulose Kadvil-I who translated this 'Book of Tobit' to Malayalam from the Old Testament in 1884

*Born on December 7, 1833 at North Paravur
Ordained Metropolitan on November 2, 1876 by Patriarch Mor Ignatius Peter-IV
Metropolitan of Kottayam diocese from 1876 to 1907
Metropolitan of Angamaly diocese from 1891 to 1907
Passed away on November 3, 1907
Entombed at Thrikkunnathu St. Mary's Church, Aluva*

പഴയനിയമത്തിൽനിന്നും

മലങ്കര

കോട്ടയംഇടവകയുടെ

മാർ അത്താനാസ്യോസ്യ മെത്രാപോലീത്തായാൽ

പരിഭാഷയാക്കപ്പെട്ടു.

രം പരിഭാഷക്കു മൂലം ൭൦ പേരുടെ
നിർണ്ണയ പ്രകാരമുള്ള സുറിയാനി താൾമുഖം;
സഹായം, ഏറ്റവും പുരാതനമായ സുറിയാനി
പരിഭാഷയും, അംഗ്ലിയാസഭയുടെയും
റോമ്മാസഭയുടെയും ഇംഗ്ലീഷുപരിഭാഷകളും
ആകുന്നു.

ക്രിസ്തോബുസ്. ഹവ്വൺ.

൫൪൪൪൪൪൪

PRINTED AT THE CHURCH MISSIONARY SOCIETY'S PRESS
1884.

Syrian Church.org

THE
BOOK OF TOBIT.

തുബീതിന്റെ പുസ്തകം.

൧ അദ്ധ്യായം.

തുബീതിന്റെ ചെറപ്പത്തിലെ ഭക്തി. ൯. അവന്റെ വിവാഹം. ൧൦. അവന്റെ അടിമ. ൧൧. അവന്റെ ഉയച്ച. ൧൨. മരിച്ചവരെ അടക്കുന്നതിലുള്ള ധർമ്മവും മയസ്സോഹവും.

അസൂറിയക്കാരുടെ രാജാവായ ശൽമനാസാറിന്റെ നാടുകളിൽ, ആ ശീറിനു മേൽ റ്റീലായിൽ നപ്കാചിയുടെ ക്ഷേത്രം വെച്ചു ഭാഗത്തുള്ള തീബോസിൽ നിന്ന അടിമയായി കൊണ്ടു പോയവനായി,

൨. നപ്കാചിയുടെ ഗോത്രത്തിൽ അശായീലിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നു ഗാബായീലിന്റെ പുത്രനായി അസഭോയേലിന്റെ പുത്രനായി

അന്നാ നായേലിന്റെ പുത്രനായി ബായിയേലിന്റെ പുത്രനായ തുബീതിന്റെ വചനങ്ങളുടെ പുസ്തകം.

൩. തുബീതാകുന്ന ഞാൻ എന്റെ ആയുസ്സുനാൾക്കെയും സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും വഴിയിൽ നടന്നിരുന്നു. അസൂറിയക്കാരുടെ രാജ്യമായ നിനവയിലേക്കു എന്നോടു കൂടെ പോന്നിട്ടുള്ള എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും ഞാൻ വളരെ കരുണ ചെയ്തു.

൪ എന്റെ സ്വന്തം ദേശമായ ഇസ്രായേൽ ദേശത്തു ഞാൻ ഒരു ചെറിയ കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾ, ലോകത്തിന്റെ എ

ല്ലാ തലമുറകൾക്കും എ
ന്നു അതിനെ കുറിച്ചു ഭീ
ഷ്മദർശനം പഠഞ്ഞിരിക്കു
ന്ന അത്യുന്നതന്റെ വാ
സസ്ഥലമായി: സവ
ഗോത്രങ്ങളും പുജിപ്പാനാ
യിട്ടു എല്ലാ ഗോത്രങ്ങളി
ൽനിന്നും തെരിഞ്ഞെടു
ക്കപ്പെട്ട ഓർശലേം ദേ
വാലയത്തിൽനിന്നു എ
ന്റെ പിതാവായ നപ്പാ
ലിയുടെ ഗോത്രം ഒക്കയും
വിട്ടുമാറി.

ഒ കർത്താവിന്റെ ഗോ
ത്രം ഒക്കയും എന്റെ പി
താവായ നപ്പാലിയുടെ
ഭവനവും ബാലാ എ
ന്ന കാഴ്ചകൂട്ടിയെ പുജി
പ്പാൻ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ,
എ സകല ഇസ്രായേ
ലിനും നിത്യകല്പനയായി
എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രകാ
രം ഇനിക്കുണ്ടായിരുന്ന
ആദ്യവിളവോടും കടി
ഞ്ഞുൽഫലങ്ങളോടും വി
ളവുകളുടെ ദശാംശങ്ങ
ളോടും ആടുകളുടെ കടി
ഞ്ഞുൽകൂട്ടികളോടും കൂടെ
ഞാൻ മാത്രം പല പ്രാ
വശ്യം പെരുന്നാളുകൾ
ക്കു ഓർശലേമിൽ പോ
കയും ബെലിഷീംത്തിൽ

മുന്മാകെ അഹറോന്റെ
പുത്രന്മാരായ പുരോഹി
തന്മാർക്കു കൊടുക്കയുംചെ
യ്യിരുന്ന;

൭ സകല വിളവുകളു
ടേയും ഒന്നാമത്തെ ദ
ശാംശം ഓർശലേമിൽ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ലേവി
യുടെ പുത്രന്മാർക്കു ഞാൻ
കൊടുത്തു വന്നു; രണ്ടാ
മത്തെ ദശാംശം ഞാൻ
വിറ്റു കൊണ്ടു പോയി
ആണ്ടുതോറും ഓർശലേ
മിൽ ചിലവഴിച്ചു;

൮ മൂന്നാമത്തെ ദശാം
ശം, ഞാൻ അന്നാഥ കു
ട്ടി ആയി തീരുകകൊ
ണ്ടു എന്റെ പിതാമഹി
ആയ ദെബോറാ എ
ന്നോടു കല്പിച്ച പ്രകാരം
ന്വായമാകുന്നവർക്കു ഞാ
ൻ കൊടുത്തുവന്നു.

൯ ഇനിക്കു പുരുഷ
പ്രാപ്തി ആയപ്പോൾ
ഞങ്ങളുടെ ഗോത്ര സ
ന്തതി ആയ അന്നായെ
ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്തു.
അവളിൽനിന്നു ഒരു പു
ത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു, ഞാ
ൻ ഭൂമിയായ എന്ന അ
വനു പേരും വിളിച്ചു.

൧൦ ഞങ്ങൾ നിന്നവ

യിലേക്കു അടിമപ്പെട്ട
പ്പോൾ എന്റെ സഹോ
ദരന്മാരൊക്കയും എന്റെ
വംശക്കാരും പുറജാതിക
ളുടെ അപ്പംഭക്ഷിച്ചു;

൧൧ എന്നാൽ ഞാൻ
ഭക്ഷിക്കാതെ എന്നെ ത
ന്നെ സൂക്ഷിച്ചു;

൧൨ എന്തുകൊണ്ടെന്നാ
ൽ ദൈവത്തെ എന്റെ
പുണ്യ ആത്മാവോടു കൂ
ടെ ഞാൻ ഓർത്തിരുന്ന.

൧൩ അത്യുന്നതൻ ശ
ൽമന്നാസാറിന്റെ മുന്മാ
കെ ദയയും കരുണയും
ഇനിക്കു ലഭിക്കുമാറാക്കി,
ഞാൻ അവനെ ഭക്ഷി
ന്നസാധനങ്ങളെ ശേ
ഖരിക്കുന്നവനായി തീ
ന്നു.

൧൪ ഞാൻ മാദായിക്കു
പോയി, മാദായിലെ റെ
ഗ്ലായിൽ ഗബേരിയേലി
ന്റെ സഹോദരനായ
ഗാബായേലിന്റെ ക
യ്യിൽ പത്തു താലന്തു വെ
ള്ളി ഞാൻ സംഗ്രഹിച്ചു.

൧൫ ശൽമന്നാസാർ മ
രിച്ചപ്പോൾ തന്റെ പു
ത്രനായ സൈനഹറിബ്
തനിക്കു പകരം രാജ്യഭാ
രം ചെയ്തു, അവന്റെ

വഴികൾ ക്രമമില്ലാത്തതാ
യിരുന്നു. ഇനിക്കു മാദാ
യിക്കു പോകുവാൻ കൂ
ടെ പാടില്ലാതെ തീന്നു.

൧൬ ശൽമന്നാസാറി
ന്റെ നാട്ടുകളിൽ എ
ന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു
ഞാൻ വളരെ കരുണ
ചെയ്തു. പട്ടിണിക്കാർക്കു
എന്റെ അപ്പത്തേയും,

൧൭ നഗ്നന്മാർക്കു വ
സ്രങ്ങളേയും കൊടുത്തു
വന്നു. ഞങ്ങളുടെ വംശ
ക്കാരിൽ വല്ലവനും ച
ത്തു നിന്നവയിലെ കോ
ട്ടെക്കു പുറത്തുകിടക്കുന്ന
തായി ഞാൻ കണ്ടാൽ
രഹസ്യമായിട്ടു ഞാൻ
അടക്കിയിരുന്നു.

൧൮ എന്തെന്നാൽ അ
വന്റെ കോപംകൊണ്ടു
വളരെ പേരെ അവൻ
കൊല്ലിച്ചു അങ്ങനെ ഇ
രിക്കെ രാജാവു ശവങ്ങ
ളെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ
കണ്ടെത്തിയില്ല;

൧൯ എന്നാൽ നിന്ന
വയിൽ ഉള്ളവരിൽ ഒരു
ത്തൻ ചെന്നു ഞാൻ അ
വയെ അടക്കുന്നു എന്നു
എന്നെ കുറിച്ചു രാജാവി
നൊടു അറിയിച്ചപ്പോൾ

എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അ
വൈകിക്കുന്നു എന്ന
ഞാൻ ഗ്രഹിക്കുകൊണ്ടു
ഒളിച്ചു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു
മാറി.

൨൦ ഇനിക്കു ഉണ്ടായി
രുന്ന സകലവും അപ
ഹരിക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ ഭാ
യ്യു ആയ അന്നായും എ
ന്റെ പുത്രനായ തൃശ്ശി
യായും അല്ലാതെ ഇനി
ക്കു ഒന്നും ശേഷിച്ചില്ല

൨൧ അവതു ദിവസം
കഴിയുന്നതിനു മുൻപേ അ
വന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാ
രും കൂടെ അവനെ കൊ
ന്നു അരാത്തു പവതത്തി
ലേക്കു ഓടിപോയി; അ
വന്റെ പുത്രനായ സറ
ഹദൂനാസൊർരാജ്യഭാരം
ചെയ്തു, അവന്റെ രാ
ജ്യത്തെ സകല കണ
ക്കിനും സകല കായ് വി
ചാരത്തിനും എന്റെ സ
ഹൊദര പുത്രനായി അ
ന്നായേലിന്റെ പുത്ര
നായ അഹിയൂറിനെ ആ
ക്കി,

൨൨ അഹിയൂർ ഇനി
ക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷി
ച്ചു. ഞാൻ നിനവയി
ലേക്കു വന്നു. എന്നാൽ

അഹിയൂർ പാനപാത്രം
കൊടുക്കുന്നവനും മുദ്ര
സൂക്ഷിക്കുന്നവനും വി
ചാരിപ്പുകാരനും പ്രധാ
ന കണക്കുകാരനും ആ
യിരുന്നു. സറഹ് ദൂനാ
സൊർ അവനെ രണ്ടാ
മനാക്കി അവൻ എ
ന്റെ സഹൊദരന്റെ
സന്തതി ആകുന്നു.

൨ അദ്ധ്യായം.

തൃശ്ശിതൃ ക്ഷേണം ഇടുംവെച്ചു മരി
ച്ചവരെ അടക്കുവാൻ പോക
ുന്നതു ന് അവൻ കരുടനായി
തീരുന്നതു

എന്നാൽ എന്റെ വീട്ടി
ലേക്കു ഞാൻ വന്നപ്പോ
ൾ എന്റെ ഭായ്യു ആയ
അന്നായും എന്റെ പു
ത്രനായ തൃശ്ശിയായും ഇ
നിക്കു ലഭിക്കപ്പെട്ടു. ഏ
ഴു ആലവട്ടങ്ങളുടെ ശ്ര
ദ്ധ. പെന്തികോസ്തി
പെരുന്നാളിൽ ഇനിക്കു
ഒരു നല്ല മുത്താഴം ഒരു
ക്കപ്പെട്ടു എന്നാൽ ഞാ
ൻ ഭക്ഷണത്തിനു ഇരു
ന്നപ്പോൾ

൨ വളരെ പദാർത്ഥങ്ങളെ
കണ്ടു, ഞാൻ എ
ന്റെ പുത്രനൊടു നീ

ചെന്ന നമ്മുടെ സഹൊ
ദരന്മാരിൽ കർത്താവിനെ
ഓർക്കുന്നവനായി നീ ക
ണ്ടെത്തുന്ന ദരിദ്രനെ
കൊണ്ടുവരിക ഇതാ ഞാ
ൻ നിനക്കായിട്ടു താമ
സിക്കാം എന്ന പറഞ്ഞു.

൩ അവൻ വന്നു എ
ന്റെ പിതാവേ! നമ്മുടെ
വംശക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ
തെക്കിക്കൊന്നു തെരുവീ
ഥിയിൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നു എ
ന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ,

൪ ഞാൻ ഭക്ഷിക്കുന്ന
തിനു മുൻപേ ചാടി എഴ
ുന്നേറു: നേരം അസ്തമി
ക്കുന്നതുവരെ അവനെ
ഭവനത്തിൽ കൊണ്ടു വ
ന്നു വെച്ചു.

൫ ഞാൻ തിരികെ ചെ
ന്നു കളിച്ചു ദുഃഖത്തൊ
ടെ എന്റെ അപ്പത്തെ
ഭക്ഷിച്ചു.

൬ നിങ്ങളുടെ പെരു
നാടുകൾ പ്രലാപവും
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷ
ങ്ങൾ ഒക്കെയും വിലാപ
വും ആയി തീരുമെന്നു
പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആമോസി
ന്റെ ഭീഷ്ഠം ഞാ
ൻ ഓർത്തു കരഞ്ഞു,

൭ ആദിത്യൻ അസ്ത

മിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ പോ
യി കഴിവെട്ടി അവനെ
അടക്കി.

൮ അയല്ക്കാർ പരിഹ
സിച്ചു. ഞം ക്രിയ ഹേതു
വായിട്ടല്ലയോ കൊല്ല
മെന്ന ഭയപ്പെട്ട അവ
ൻ ഓടി പോയ്തു; ഇതാ
പിന്നെയും മരിച്ചവരെ
അവൻ അടക്കുന്നു, എ
ന്ന പറഞ്ഞു,

൯ ഞാൻ ശവം അടക്കി
യുംവെച്ചു തിരിച്ചുവന്നു,
അശ്രദ്ധപ്പെട്ടു പോയ്തു
കൊണ്ടു ആ രാത്രി ഇറ
യത്തെ ചുവരിന്റെ അ
ടുക്കൽ കിടന്നുറങ്ങി.

൧൦ എന്റെ മുഖം മൂടി
യിരുന്നില്ല, ചുവരിൽ
പക്ഷികൾ ഉണ്ടായിരു
ന്നതു ഞാൻ അറിഞ്ഞു
മില്ല.

൧൧ എന്റെ കണ്ണുക
ളെ തുറന്നപ്പോൾ പ
ക്ഷികൾ എന്റെ കണ്ണു
കളിൽ ചൂടുള്ള മലം കാ
ഴ്ത്തിച്ചു. എന്റെ കണ്ണുക
ളിൽ വെള്ളി ഉണ്ടായി
ഞാൻ വൈദ്യന്മാരുടെ
അടുക്കൽ പോയിട്ടു ഇ
നിക്കു ഒരു പ്രയോജന
വും വന്നില്ല.

൧൧ എന്നാൽ ഞാൻ ആ ലോ മോയീ ഭായി ലേക്കു പോയതുവരെ അ ഹിയൂർ എന്നെ പോഷി പിച്ചു വന്നു.

൧൨ എന്റെ ഭായ് ആ യ അന്നാ സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ നെയിത്തു വേ ല ചെയ്യു തുടങ്ങി, അ തിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരു ടെ അടുക്കൽ അവൾ പോയി. അവർ അ വൾക്കു കൂലി കൊടുത്തു ഒരു മുട്ടാടിനെയും കൂടെ കൊടുത്തു.

൧൪ എന്നാൽ അവൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന പ്പോൾ അതു കരഞ്ഞു തുടങ്ങി, ഞാൻ അവളോ ടു മുട്ടാടു എവിടെ നി ന്നു; അതു മോഷ്ടിച്ചതല്ല യൊ? അതിന്റെ ഉടയ ക്കാക്കു തിരികെ കൊടുക്കു: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മോ ഷ്ടിച്ചതു ഭക്ഷിക്കുന്നതു ന്യായപ്രമാണ ലംഘന മല്ലയൊ, എന്നു പറ ണ്തു?

൧൫ എന്നാൽ അവൾ, കൂലിയോടു കൂടെ സമ്മാ നമായി നൽകപ്പെട്ടതാ കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ അവളെ വിശവ സിച്ചില്ല; അതിന്റെ ഉ ടയ്ക്കാക്കു തിരിച്ചു കൊ ടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പ റഞ്ഞ അവളോടു ശഠ്ഠാ പിടിച്ചു.

൧൬ എന്നാൽ അവൾ എന്നോടു നിന്റെ കരു ണ പ്രവൃത്തികളും നി ന്ന്റെ പുണ്യങ്ങളും എ വിടെ? ഇതാ നിന്നിൽ സകലവും അറിയപ്പെ ട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറ ണ്തു.

൩ അദ്ധ്യായം.

ഇമ്പീതു അവന്റെ ഭായ്ക്കുടയ ഡി കാരം കൊണ്ടു ള്ഠിക്കുന്നതും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും (൧൧) സന്ദാ അവളുടെ പിതാവിന്റെ ലാ സിമാരുടെ നിന്ദയാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു. (൧൭) അവരെ രണ്ടു പേരെയും ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന തിനു ലഭ്യ മൈവദൂതൻ അയ ക്കപ്പെടുന്നതു.

ഞാൻ അതി വ്യസന ത്തോടെ കരഞ്ഞു മണ്ഡ ത്തോടു കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: ൨ കർത്താവെ നീ നീ തിയുള്ളവനാകുന്നു: നി ന്ന്റെ സകല പ്രവൃത്തി കളും നിന്റെ സകല വഴികളും കരുന്നെയും സ ത്വവും ഉള്ളവയാകുന്നു,

സത്യവും നിത്യമുള്ള ന്യായവിധിപതി ആയു ള്ളോവെ നീ എന്നെന്നക്കും ന്യായം വിധിക്കും.

൩ നീ എന്നെ ഓത്തു എന്റെ നേരെ തിരിയ ന്നമെ; എന്റെ പാപ ങ്ങൾക്കും എന്റെ അറി വില്ലായ്മയ്ക്കും എന്റെ പി താക്കന്മാർ നിന്റെ മന്ദാ കെ പാപം ചെയ്യതിനും എന്നോടു നീ പകരം ചോദിക്കരുതെ,

൪ എന്തെന്നാൽ നി ന്ന്റെ കല്പനകളെ അവ റ്റു ചെയ്യിക്കേണ്ടില്ല. ആ യ്ക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അ വരുടെ ഇടയിൽ ചിത റിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ ജാ തികൾക്കും നീ ഞങ്ങളെ അപഹാരത്തിനും അടി മെക്കും മരണത്തിനും നി ന്വുമായ പഴയ്യാല്ലിനും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

൫ ഇപ്പോൾ എന്റെ യും എന്റെ പിതാക്കന്മാ രുടെയും പാപങ്ങൾ നി മിത്തമായിട്ടു എന്നിൽ നീ ചെയ്യുന്ന നിന്റെ ന്യായവിധികൾ പൂർവ്വ സത്യമുള്ളവയാകുന്നു, എ ന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ നി

ന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാ ണിച്ചിട്ടില്ല, നിന്റെ മ ന്ദാകെ ഞങ്ങൾ സത്യ മായി നടന്നിട്ടുമില്ല.

൬ ഇപ്പോൾ നിനക്കു തിരുവിളമാകും വണ്ണം എ ന്നോടു ചെയ്യണമെ. ഞാൻ നിയാണം പ്രാ പിച്ച് മണ്ണായി തീരേണ്ടു ന്നതിനു എന്റെ ആത്മാ വിനെ എടുപ്പാൻ കല്പി ക്കണമെ, എന്തുകൊണ്ടു ന്നാൽ ഞാൻ വ്യാജനി ന്ദകൾ കേട്ടിരിക്കുകൊ ണ്ടു ജീവിക്കുന്നതിനെ കാൾ മരിക്കുന്നതു നല്ല തു ഇനിക്കു പൂർവ്വ പ്യ സനം ഉണ്ടു, കണ്ടാലും വേഗത്തിൽ അരിഷ്ടത യിൽനിന്ന നിത്യ പാസ സ്ഥലത്തിലേക്കു പോ ക്കുവാൻ കല്പിക്കണമെ, നിന്റെ തിരുമുഖം എ ന്നിൽനിന്ന തിരിച്ചുകള യരുതെ; എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ ആ ദിവസം തന്നെ മാദായിയുടെ എക്കുവാ ത്താനൊസ എന്ന പട്ട ണത്തിലെ റാഗ്നഹലി ന്ന്റെ മകൾ സാറാ അ പൂർവ്വ പിതാവിന്റെ ലാ സിമാരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെ

ടവാൻ സംഗതിവന്നു: പു. എന്തെന്നാൽ ഏഴു പുരുഷന്മാർ അവളെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവർ സ്ത്രീകളുടെ മുറുപോലെ അവളോടു കൂടെ ചേരും മുന്പെ അസുഖമോദോസ എന്ന ദുഷ്ട പിശാച അവരെ കൊന്നു കളഞ്ഞു.

൯. അവർ അവളോടു നീ നിന്റെ ഭർത്താക്കന്മാരെ തെക്കി കൊന്നു തൊക്കുന്നില്ലയൊ,

൧൦. കണ്ടാലും നീ ഏഴു പേരെ പരിഗ്രഹിച്ചു, അവരിൽ ഒരുത്തനും നിനക്കു ശേഷിച്ചില്ലല്ലോ! നീ എന്തിനു നിന്റെ ഭർത്താക്കന്മാരെ കുറിച്ചു തെക്കു തല്ലുന്നു. അവർ ചത്തേക്കിൽ നീയും അവരോടു കൂടെ പോക നിനക്കു പുത്രനുകളെ പുത്രിയകളെ എന്നെക്കും കാക്കെയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൧ അവൾക്കു ഇതുകേട്ടപ്പോൾ കെട്ടി ഞാനു കളവാൻ തക്കവണ്ണം അധിക വ്യസനമായി, അവൾ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനു ഏക

പുത്രി ആകുന്നു. ഞാൻ ഇതു ചെയ്യാൽ അവനു നിന്ദമാകും അവന്റെ വാൾ കൃതനെ ദുഃഖത്തോടെ ഞാൻ പാതാളത്തിലേക്കു ഇറക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൨ അവൾ ജൈനന്മാരുടെ നേരെ പ്രാർത്ഥിച്ചു: ൧൩ എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവേ നീ പുകഴ്ത്തപ്പെടത്തക്കവനാകുന്നു, ശ്രദ്ധവും ഉന്നതവും ഉള്ളതായ നിന്റെ തിരുനാമം എന്നേക്കും പുകഴ്ത്തപ്പെടതാകുന്നു. നിന്റെ മാതാവിനു ഭക്തിയും എന്നെക്കും നിന്നെ പുകഴ്ത്തും, ഇപ്പോൾ കർത്താവേ എന്റെ കണ്ണും മുഖവും നിങ്കലേക്കു ഞാൻ ഉയർത്തി, ഭൂമിയിൽ നിന്നു എന്നെ എടുക്കേണമെന്നും ഇനി ഞാനും നിന്ദയും കേൾക്കരുത എന്നും പറഞ്ഞു.

൧൪ കർത്താവേ പുരുഷന്റെ സകല അശുഭിയിൽ നിന്നും ഞാൻ വെട്ടിപ്പുള്ളുവളാകുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നു.

൧൫ എന്റെ നാമ

തെയും എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തെയും അടിമ നാട്ടിൽ ഞാൻ അശുഭി ആക്കിയില്ല. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനു ഏകപുത്രി ആകുന്നു. അവനു അവകാശി ആയിരിപ്പാൻ ഒരു പുത്രനും ഇല്ല. അടുത്ത സഹോദരനുമില്ല, ഞാൻ അവനു ഭാര്യ ആയിരിക്കുന്നതിനു ഒരു പുത്രനും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല, കണ്ടാലും എന്റെ ഏഴു ഭർത്താക്കന്മാരും പെട്ടു പോയി. ഇനി ഞാൻ എന്തിനു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു: എന്നു കൊല്ലുവാൻ നിനക്കു ഇഷ്ടമില്ല എങ്കിൽ എന്നെ സൂക്ഷിച്ചു ഇനിക്കു കരുണ ലഭിപ്പാൻ കല്പന ഉണ്ടാകണമെ; ഇനി ഞാൻ നിന്ദയും കേൾക്കരുതെന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൬ വലുവനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനു മുമ്പാകെ അവരിരുവരുടെയും പ്രാർത്ഥനകേൾക്കപ്പെട്ടു.

൧൭ അവരിരുവരെയും സൗഖ്യമാക്കുവാൻ റോമിലേക്കു അയച്ചു.

അതു തൃശ്ശൂരിന്റെ കണ്ണിലെ പെള്ളി നീക്കുന്നതിനും, റാഗു ഏലിന്റെ മകൾ സാറായെ തൃശ്ശൂരിന്റെ പുത്രൻ തൃശ്ശൂരിയായ കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കുന്നതിനും, തൃശ്ശൂരിയ അവളെ അവകാശമാക്കുവാൻ അടുക്കുന്നതു കൊണ്ടു ദുഷ്ടപിശാചായ അസുഖമോദോസിനെ വെട്ടിക്കുന്നതിനും ആയിരുന്നു.

൪ അദ്ധ്യായം.

തൃശ്ശൂർ തന്റെ പുത്രനായ തൃശ്ശൂരിയായ ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു ൨൦. മാലയിൽ ഗാബായേലിന്റെ പക്ഷത്തു ചേർന്നു കരിച്ചു പറയുന്നതു.

൨൧ സമയത്തു തന്നെ തൃശ്ശൂർ തിരികെ അവന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചു റാഗു ഏലിന്റെ മകൾ സാറ അവളുടെ മാളികയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി, ആ ദിവസം തൃശ്ശൂരിയ മാലയിലെ റഗിയായിൽ ഗാബായേലിനെ ഏകിച്ചു ഭവ്യത്തിന്റെ വസുത ഭാര്യ.

൨൨ അവൻ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ മര

ണം യാചിച്ചിരിക്കുന്നു ആകയാൽ ഞാൻ മരിക്കുന്നതിനു മുൻപണത്തെക്കുറിച്ച് അവനോടു അറിയിക്കേണ്ടുന്നതിനു എന്റെ പുത്രനായ തുബിയായെ വിളിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതു എന്തിനു.

൩ അവൻ അവനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ പുത്രാ, ഞാൻ മരിച്ചാൽ എന്നെ അടക്കുക, നിന്റെ മാതാവിനെ നിന്ദിക്കരുതു, നിന്റെ ആയുസ്സുള്ള നാൾ ഒക്കെയും അവളെ ബഹുമാനിക്ക.

൪ എന്റെ പുത്രാ, അവൾ ഗർഭാത്രത്തിൽനിന്നെ കുറിച്ചു അതിവേദനകൾ സഹിച്ചു എന്നോക്കു അവൾ മരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കല്ലറയിൽ തന്നെ എന്റെ അടുക്കൽ അവളെ അടക്കുക.

൫ എന്റെ പുത്രാ, എന്റെ മകനെ, എല്ലാ നാളും നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ ഓക്ക, നീ പാപം ചെയ്യയും തന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കയും അരുതു, നിന്റെ

ആയുസ്സുള്ള നാൾ ഒക്കെയും നീതി ചെയ്യ, അന്യായത്തിന്റെ വഴികളിൽ പോകരുതു.

൬ എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ നീ സമ്പ്രമായിട്ടുള്ളതിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ എല്ലാ ക്രിയകളിലും ശുഭമുണ്ടാകും, നീതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും തന്നെ.

൭ നിനക്കുള്ള വയിൽ നിന്നു നീ ധർമ്മം ചെയ്യ, യാതൊരു ദരിദ്രനിൽ നിന്നും നിന്റെ മുഖം തിരിച്ചുകളയരുതു. കർത്താവ് തന്റെ മുഖം നിന്നിൽ നിന്നു തിരിക്കയില്ല.

൮ നിനക്കു അധികമുണ്ടെങ്കിൽ നീ അധികം ധർമ്മം ചെയ്യ.

൯. നിനക്കു കുറച്ചു ഉള്ളു എങ്കിൽ കുറവുപോലെ ധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു നീ ഭയപ്പെടരുതു.

൧൦ എന്തെന്നാൽ തിട്ടതിയുടെ മിവസത്തിനായിട്ടു നീ ഒരു വല്ല നിക്ഷേപം വെക്കുന്നു.

൧൧ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കരുണ മരണത്തിൽനിന്ന വിടുവിക്ക

ന്നു, അന്ധകാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൻ സമ്മതിക്കുമില്ല.

൧൨ കരുണ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അത്യന്തന്റെ മുന്പാകെ അതു ഒരു നല്ല കാഴ്ച ആകുന്നു

൧൩ എന്റെ പുത്രാ സകല വേശ്യാഭോഷത്തിൽനിന്നും നീ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക, ഒന്നാമതു നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ സന്തതിയിൽ നിന്നു നീ വിവാഹം ചെയ്യണം, നിന്റെ പിതാവിന്റെ വംശത്തിൽനിന്നല്ലാതെ അന്യ സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്യരുതു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

നാം നമ്മുടെ ആദ്യ പിതാക്കന്മാരായ നൊഹ, അബ്രാഹാം, ഇസഹാക്ക, യാക്കോബ്, എന്നീ പൂർവ്വികന്മാരുടെ മക്കൾ ആകുന്നു. എന്റെ പുത്രാ അവർ എല്ലാവരും അവരുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു വിവാഹം കഴിച്ചു, അവർ മക്കളിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട അവരുടെ സന്തതി ഭൂമിയെ

അവകാശമായി അനുഭവിക്കും എന്ന ഓർത്തുകൊള്ളുക.

൧൪ ഇപ്പോൾ എന്റെ പുത്രാ നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ പ്രിയപ്പെടുക നിന്റെ ജനത്തിന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരുമായ നിന്റെ സഹോദര സഹോദരിമാരുടെ നെരെ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിഗളിക്കരുതു നീ അവരിൽനിന്നു ഭായ്യയെ എടുക്ക, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിഗളത്തിൽ നാശവും വളരെ ക്രമവിരോധമുണ്ടു, ദുഷ്മാഹത്തിൽ കെടുതലും വല്ലഭാരദ്രവും ഉണ്ടു, എന്തെന്നാൽ ദുഷ്മാഹം പത്തത്തിന്റെ മാതാവകുന്നു, ൧൫ എന്നാൽ നിനക്കു വേല ചെയ്യുന്ന ഒരുത്തന്റെയും കൂലി രാത്രിയിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കരുതു, ഉടനെ കൊടുക്കണം നീ ദൈവത്തെ സേവിച്ചാൽ അങ്ങിനെ നിനക്കും തിരികെ കിട്ടും, എന്റെ പുത്രാ നിന്റെ സകല ക്രിയകളിലും നിന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുക നിന്റെ സകല നട

പ്പിലും നീ ബുദ്ധിമാനാ യിരിക്ക.

൧൩ നീ വെറുക്കുന്നതിനെ ഒരു അനോടും ചെയ്യരുതു. ലഹരിക്കായിട്ടു നീ വീഞ്ഞു കുടിക്കരുതു നിന്റെ യാതൊരു വഴിയൊരയിലും മദ്യപാനം ചെയ്യരുതു.

൧൪ നിന്റെ അപ്പത്തിൽ നിന്നു പട്ടിണിക്കാക്കും നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു നഗ്നമാക്കും കൊടുക്ക, എന്നാൽ നിന്റെ വധ്നവിനു തക്കവണ്ണം നീ ധർമ്മം ചെയ്യ.

൧൫ പുണ്യവാന്മാരുടെ കബെറുക്കൽ നിന്റെ അപ്പത്തെ നീ ചൊരിക പാപികൾക്കു നീ കൊടുക്കരുതു.

൧൬ അതിബുദ്ധിമാനാ രൊടു ആലോചിക്ക, കൊള്ളാകുന്ന ആലോചന ഒന്നും തൃജിക്കരുതു.

൧൭ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സർവ്വനേരവും പുക്കു ക, നിന്റെ സർവ്വ വഴികളും നേരെ ആകുവാനും നിന്റെ സകല ഉഴുവഴികളും നിന്റെ

വിചാരങ്ങളും ശുഭപ്പെടുവാനും തന്നൊടു യാചിക്ക, എന്തെന്നാൽ മിക്ക ജനത്തിനും വിചാരമില്ല. കർത്താവ സകല നന്മകളെയും തരും, താൻ മനസ്സു വെക്കുന്നവനെ ദാവിക്കുന്നതുപോലെ താഴ്ന്നും.

൧൮ മാദായിലെ റെഗ്യായിൽ ഗാബായെലിനെ ഞാൻ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പത്തു താലന്തു വെള്ളിയുടെ കാര്യം ഞാൻ നിന്നെ അറിയിക്കുന്നു.

൧൯ എന്റെ പുത്രനും ദരിദ്രന്മാരായി പോയ്കൊണ്ടു നീ ഭയപ്പെടരുത, എന്തെന്നാൽ നീ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടു സകല പാപത്തെയും വിട്ടൊഴിഞ്ഞു തന്റെ മുമ്പാകെ തിരുവിളമായുള്ളതിനെ ചെയ്യുമെങ്കിൽ നിനക്കു വളരെ സമ്പത്തു ഉണ്ടു.

൫ അദ്ധ്യായം.

ദൈവദൂതൻ തൃശ്ശിരയുടെ കൂടെ മാദായിക്കു പോകുന്നതു ൧൭ അവൻ പോയതുകൊണ്ടു അവന്റെ അമ്മ ദുഃഖിക്കുന്നതു.

തൃശ്ശിരയാ അവനൊടു ഉത്തരമായിട്ടു നീ എന്നൊ

ടു കല്പിച്ചതു ഒക്കയും ഞാൻ ചെയ്യും.

൨ എന്നാലും ഞാൻ ആ മനുഷ്യനെ അറിയായ്കൊണ്ടു ദ്രവ്യം വാങ്ങുവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.

൩ അവൻ ചീട്ടു അവന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു അവനൊടു:

൪ നിന്നോടു കൂടെ പോരുന്നതിനു ഒരു മനുഷ്യനെ അന്വേഷിക്ക ഞാൻ അവനു ശമ്പളം കൊടുക്കാം ഞാൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നീ പോയി ദ്രവ്യം വാങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞു.

൫ അവൻ ഒരു മനുഷ്യനെ അന്വേഷിച്ചാൻ പോയി, ദൈവദൂതനാകുന്ന റഹായേലിനെ കണ്ടെത്തി. അവൻ അറിഞ്ഞില്ല.

൬ അവൻ അവനോടു മാദായിലെ റെഗ്യായിലേക്കു എന്നോടു കൂടെ പോരാമൊ ആ ഭേദങ്ങളിൽ നിനക്കു പരിചയം ഉണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ ദൈവദൂതൻ അവനൊടു നിന്നൊടു കൂടെ

പോരാം ഇനിക്കു വഴിയും പരിചയമുണ്ടു നിങ്ങളുടെ സഹോദരനായ ഗാബായെലിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ രാത്രി പാർത്തിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.

൮ തൃശ്ശിരയാ അവനോടു നീ ഇനിക്കായിട്ടു കുറെ താമസിക്കണം ഞാൻ എന്റെ അപ്പനൊടു പറയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ അവനൊടു നീ പോക താമസിച്ചു കഴിയരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അകത്തു ചെന്നു അവന്റെ പിതാവിനൊടു ഇതാ എന്റെ കൂടെ പോരത്തക്കവനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൻ അവനൊടു അവൻ ഏതു വംശക്കാരനെന്നും അവൻ നിന്റെ കൂടെ പോരുവാൻ വിശ്വസ്ഥനോ എന്നും അറിയേണ്ടുന്നതിനു അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ വിളിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൯ അവൻ അവനെ വിളിച്ചു അവൻ അകത്തുവന്നു ; അവൻ ത

മിൽ സമാധാനം ചെയ്യു പറഞ്ഞു.

൧൦ തൃശ്ശിത അവനോടു എന്റെ സഹോദരനീ ഏതു ഗോത്രക്കാരെന്നും ഏതു വംശക്കാരെന്നും എന്നോടു അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൧ അവൻ അവനോടു നീ ഗോത്രവും വംശവും അന്വേഷിക്കുന്നുവോ, നിന്റെ മകനോ കൂടെ പോകുന്നതിനുള്ള കൂലിക്കാരനെ അന്വേഷിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൨ തൃശ്ശിത അവനോടു എന്റെ സഹോദരനീന്റെ വംശവും പേരും അറിവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവൻ അവനോടു നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ പ്രളവായ മന്നനിയായുടെ [പുത്രൻ] അസരിയാ ഞാനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൩ അവൻ അവനോടു എന്റെ സഹോദരനീ സൗഖ്യത്തോടെ വന്നുവോ നിന്റെ ഗോത്രത്തെയും വംശ

ത്തെയും അറിവാൻ ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു നീ കോപിക്കരുതു, നീ യോഗ്യവും ഉത്തമവുമുള്ള കസ്യംബക്കാരനായ സഹോദരനാകുന്നു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രളവായ ശിമെയിയുടെ പുത്രന്മാരാകുന്ന മന്നനിയായെയും യാസോനെയും ഞാൻ അറിയും, കടിഞ്ഞൂൽ ഫലങ്ങളെയും വിളവിന്റെ ദശാംശങ്ങളെയും കൊണ്ടു ഓർശലേമിൽ വന്ദിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പോയിരുന്നു. അവർ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരുടെ തെറ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്റെ സഹോദരനീ ഒരു നല്ല ചുവടുള്ളവനാകുന്നു

൧൪. എന്നാൽ നിനക്കു എന്തു പേണമെന്നു എന്നോടു പറക ദിവസമൊന്നുക്കു ഒരു പണം കൂലി തരട്ടോ. എന്റെ പുത്രനെ പോലെ നിനക്കു ആവശ്യമുള്ളതും കൂടെ തരാം.

൧൫. നിങ്ങൾ സൗഖ്യത്തോടെ തിരിച്ചു വന്നാൽ നിനക്കു കൂലി കൂ

ട്ടി തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൬ അപ്രകാരം അവൻ സമ്മതിച്ചു അവൻ തൃബിയായോടു നീ യാത്രെക്കു ഒരുങ്ങുക എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ പിതാവു അവനോടു നീ ഈ മനുഷ്യനോടു കൂടെ പോക സ്വഗ്നത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവം നിങ്ങളുടെ വഴിയെ ശൂദമാക്കും തന്റെ ദൂതൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ പോരും എന്നു പറഞ്ഞു അവർ ഇരുവരും യാത്ര പുറപ്പെട്ടു യൗവനക്കാരന്റെ നായും അവരോടു കൂടെ പോയി.

൧൭ എന്നാൽ അവന്റെ മാതാവു കരഞ്ഞു തൃബീതിനോടു എന്തിനു നമ്മുടെ പുത്രനെ നീ അയച്ചു കളഞ്ഞു അവൻ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോകയും ചെയ്യുന്നതിനു അവൻ നമ്മുടെ കൈയിൽ ഒരു വടി അല്ലയോ

൧൮ ദ്രവ്യത്തോടു ഭവ്യം ചേർക്കുന്നതിനു മോഹിക്കട്ടോ എന്നാലോ അതു എന്റെ പുത്രന്റെ

ആത്മാവിനു പകരം ആകട്ടെ

൧൯ എന്തെന്നാൽ നമുക്കു കാലം കഴിക്കുന്നതിനു കർത്താവു തന്നിരിക്കുന്നതു മതി എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൦. തൃശ്ശിത അവളോടു എന്റെ സഹോദരനീ സംസാരിക്കാതെ ഇരിക്ക അവൻ സൗഖ്യത്തോടെ വരും നിന്റെ കണ്ണുകൾ അവനെ കാണും.

൨൧ എന്തെന്നാൽ നല്ല ദൈവദൂതൻ അവന്റെ കൂടെ പോയി അവന്റെ വഴിയെ ശൂദമാക്കും അവൻ സൗഖ്യത്തോടെ തിരിച്ചു വരും എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൨ അവളുടെ കരച്ചിൽ അടങ്ങി.

൬ അദ്ധ്യായം

ദൈവദൂതൻ മീനീന്റെ മക്കും കരളും കട്ടും എടുക്കുന്നതിനു തൃബിയായോടു കല്പിക്കുന്നതു. ൧൬. ദൂതന്മാരിനെ ഓടിക്കുന്നതു എന്തിനെ എന്നു അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു.

൨൩ എന്നാൽ അവർ വഴിയായത്ര പോകുമ്പോൾ സന്ധ്യക്കു ദക്രാസു നദി

യിക്കൽ വന്നു അവിടെ രാത്രി പാർത്തു.

൨ എന്നാൽ യൌവനക്കാരൻ പാദങ്ങളെ കഴുകുവാൻ ഇറങ്ങി ഒരു മത്സ്യം നദിയിൽ നിന്നു ചാടിയൌവനക്കാരനെ വിഴങ്ങുവാൻ ഭാവിച്ചു.

൩ എന്നാൽ ദൈവഭൂതൻ അവനോടു മത്സ്യത്തെ പിടിപ്പാൻ പറഞ്ഞു യൌവനക്കാരൻ ആ മത്സ്യത്തെ പിടിച്ചു കരകൾ കേററി.

൪ ദൈവ ഭൂതൻ അവനോടു മത്സ്യത്തെ കീറിച്ചെടുക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു.

൫. ദൈവഭൂതൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം യൌവനക്കാരൻ ചെയ്തു എന്നാൽ അവർ മത്സ്യത്തെ ചുട്ടു ഭക്ഷിച്ചു പിന്നെ എക്കുബാത്താനോസിലെക്കു എത്തിയപ്പോൾ അവർ ഇരുപരം യാത്ര പോയി കൊണ്ടിരുന്നു.

൬ യൌവനക്കാരൻ ദൈവഭൂതനോടു എന്റെ സഹോദരനായ അസറിയായെ മത്സ്യത്തിന്റെ

ചെങ്കും കരളും കല്ലും എന്തിനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ അവൻ അവനോടു പിശാചൊ ഭൂതമാവൊ ഒരുത്തനെ ഉപദ്രവിക്കുമ്പോൾ ഈ ചെങ്കും കരളും ആ പുരുഷന്റെയൊ സ്ത്രീയുടെയൊ മുമ്പാകെ പുറപ്പെട്ടാൽ പിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ല.

൮ എന്നാൽ കല്ലൊ കണ്ണിൽ വെള്ളിയുള്ള മനുഷ്യനു എഴുതിയാൽ സൌഖ്യമാകും എന്നു പറഞ്ഞു.

൯ എന്നാൽ അവൻ റെഗിയായിലേക്കു അടുത്തപ്പോൾ

൧൦ ദൈവഭൂതൻ യൌവനക്കാരനോടു എന്റെ സഹോദരാ ഇന്നു നമുക്കു റാഗുഹെലിന്റെ അടുക്കൽ താമസിക്കാം അവൻ നിന്റെ വംശത്തിൽ യോഗ്യനായിട്ടുള്ളവനാകുന്നു. അവന്നു ഏകപുത്രിയെ ഉള്ളു അവളുടെ നാമം സാറാ എന്നാകുന്നു.

൧൧ എന്തെന്നാൽ അവളുടെ അവകാശം നിനക്കു ചേരട്ടെതുമാക

ന്നു അവളുടെ വംശത്തിൽ നീ മാത്രമെ ഉള്ളു.

൧൨ ബാലസ്രീസൌന്ദര്യവും അതി ബുദ്ധിയുമുള്ളവളാകുന്നു നീ ഇക്കോൾക ഞാൻ അവളുടെ പിതാവിനോടു സംസാരിക്കാം നാം റഗിയായിൽനിന്നു തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ കല്യാണവും കഴിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണ പ്രകാരം റാഗുവേലിനു ഒരു അന്യ മനുഷ്യനെ കൊണ്ടു അവളെ വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു കൂടാ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരെക്കാൾ ആ അവകാശം നിനക്കു വരട്ടെതാകകൊണ്ടു അവൻ മരണ കുറ്റക്കാരനാകും എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൩ അപ്പോൾ ആ യൌവനക്കാരൻ ദൈവഭൂതനോടു സഹോദരനായ അസറിയായെ ആ ബാലസ്രീയെ ഏഴുപേരു വിവാഹം ചെയ്തു. അവരെല്ലാവരും ആ

വളോടു സംസാഗ്രം ചെയ്യുമ്പോൾ പെട്ടുപോയി എന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു.

൧൪ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനു ഏകപുത്രനാകുന്നു ഞാൻ അവളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മുമ്പിലത്തവരെ പോലെ മരിക്കയില്ലയൊ എന്നു ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ അടുക്കൽ ചേരുന്നവരെ അല്ലാതെ മറ്റു ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാത്ത ഒരു പിശാചു അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ മരിച്ചുപോയാൽ എന്റെ പിതാവിന്റെയും എന്റെ മാതാവിന്റെയും ആയുസ്സിനെ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള പുസനത്തോടെ ശവക്കല്ലറയിലേക്കു ഇറക്കേണ്ടി വരികയില്ലയൊ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു അവരെ അടക്കുന്നതിനു മറ്റു പുത്രൻ അവർക്കില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൫ എന്നാൽ ദൈവഭൂതൻ അവനോടു നി

ന്റെ വംശത്തിൽ നിന്നു നീ വിവാഹം ചെയ്യണമെന്നു നിന്റെ പിതാവു നിന്നോടു കല്പിച്ചു വചനങ്ങളെ ഓർന്നില്ലയോ ആയുരകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ എന്റെ സഹോദരന്മാരേ എന്നു ചെവികൊൾക എന്നെന്നാൽ അവൾ നിന്നു ഭായ്യ ആയിരിക്കട്ടെ ആ പിശാചിന്റെ കാര്യം ഒന്നും നീ വിചാരിക്കണ്ടാ. അതെന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ രാത്രിയിൽ അവൾ നിന്നു ഭായ്യ ആയിരിക്കും.

൧൩ നീ മനോഹരമായി ചെക്ക പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ധൃഷ്ടിപ്പെടുന്നതിനും തീയും എടുത്തു അതിന്മേൽ മത്സ്യത്തിന്റെ വലയും കരളും വെച്ചു പുകയ്ക്ക.

൧൪ ആ പിശാചു മന്നും ഏറ്റവും ഓടും ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരികയില്ല എന്നാൽ നീ അവളുടെ അടുക്കൽ ചേരുന്നപോൾ നിന്നും രണ്ടുപേരും നിന്നു കരണയുള്ള ദൈവത്തോടു നിലവിളിക്ക.

൧൫ താൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു നിങ്ങളെ അ

നുഗ്രഹിക്കും. ആയുരകൊണ്ടു നീ ഭയപ്പെടരുതു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആമി മുതൽ അവൾ നിന്നു നീയമിക്കപ്പെട്ടവളാകുന്നു. നീ അവളെ രക്ഷിക്ക അവൾ നിന്നോടു കൂടെ പോരും അവളിൽ നിന്നു നിന്നു പുത്രന്മാരും ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ അറിയിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൬ എന്നാൽ തൂമ്പിയാ ഇത കേട്ടപ്പോൾ അവളെ സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ അമ്മാവു ഏറ്റവും അവളോടു ചേർന്നിരുന്നു.

൭ അദ്ധ്യായം.

൧൭ ഗുപ്തൻ തന്റെ മകളെ തൂമ്പിയായ്ക്കു വിവാഹമായി കൊടുക്കുന്നതും ൧൮ അവർ അവളുടെ ഗൃഹം മുറിയുക പ്രവേശിക്കുന്നതു അവളുടെ വിവാഹം ൧൯ അവളുടെ രാജ്യ അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതു.

൨൦ വിന്നെ അവർ എക്കു ബാത്താനോസിലേക്കു വന്നു റാഗുവേലിന്റെ ഭവനത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ സാറാ അവനെ എതിരേറ്റു സന്തോഷി

ച്ചു. ആയു എങ്ങിനെ എന്നാൽ അവൾ അവന്റെ സമാധാനം ചോദിച്ചു നീ സന്തോഷിച്ചിരിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു ഇവൻ അവളോടും അപ്രകാരം പറഞ്ഞു അവൾ അവരെ ഭവനത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിച്ചു.

൨൧ അപ്പോൾ റാഗുവേൽ തന്റെ ഭായ്യ ആയ അഭീനായോടു എന്റെ ചാച്ചക്കാരനായ തൂമ്പിതിനോടു ഞാനും ബാല്യക്കാരൻ എത്ര തുല്യനായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൨ റാഗുവേൽ അവരോടു സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളും എവിടുത്തുകാർ എന്നു ചോദിച്ചു അവർ അവനോടു നിന്നവയിലെ അടിമക്കാരായ നപൂലിയുടെ പുത്രന്മാരിൽ നിന്നുള്ളവരാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൩ അവൻ അവരോടു നിങ്ങളും എന്റെ സഹോദരനായ തൂമ്പിതിനെ അറിയുമോ എന്നു പറഞ്ഞു എന്നാൽ അവർ ഞങ്ങൾ അറിയുമെന്നു

പറഞ്ഞു അവൻ അവരോടു അവൻ സൗഖ്യമായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൪ അപ്പോൾ അവർ അവനോടു അവൻ സൗഖ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. തൂമ്പിയാ അവൻ എന്റെ അപ്പനാകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു.

൨൫ റാഗുവേൽ ചാടി അവനെ ചുംബിച്ചു

൨൬ അവനെ വാഴ്ത്തി അവനോടു യോഗ്യനും ഉത്തമനുമായ മനുഷ്യന്റെ പുത്രന്മാരെന്നും പറഞ്ഞു എന്നാൽ തൂമ്പിതിന്റെ കണ്ണുകൾ പോയെന്ന കേട്ടപ്പോൾ അവനും അവന്റെ ഭായ്യയായ അഭീനായും വ്യസനിച്ചു കരഞ്ഞു.

൨൭ അവരുടെ പുത്രിയായ സാറായും കരഞ്ഞു അവൻ അവരെ സന്തോഷത്തോടു കൂടെ കൈക്കൊണ്ടു അവൻ ഒരു പള്ളാടു കൊറ്റനെ അടുത്തു വിശേഷ പദ്ധതികളെ മേശമേൽ വെച്ചു എന്നാൽ തൂമ്പിയാ റ

മായെലിന്നൊടു എന്റെ സഹോദരനായ അസറിയായെ നീ വഴിയാത്രയിൽ പറഞ്ഞ കാര്യത്തെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയും തീരെട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൦ അവൻ ആ കാര്യം റാഗുവേലിനെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു റാഗുവേൽ തൂമ്പിയായൊടു നീ ഭക്ഷിച്ചു കഴിച്ചു സന്തോഷിക്കുക.

൧൧ എന്തെന്നാൽ എന്റെ പുത്രിയെ നിനക്കു തരുന്നതു ന്യായമാകുന്നു എന്നാൽ അതിന്റെ സത്യം ഞാൻ നിന്നോടു അറിയിക്കാം.

൧൨ ഞാൻ എന്റെ പുത്രിയെ ഏഴു പുരുഷന്മാരെ കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിച്ചു. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ മരിച്ചുപോയി എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നീ ഭക്ഷിച്ചു കഴിച്ചു ഞാനും രാത്രിയിൽ നന്നായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. തൂമ്പിയാ ഉത്തരമായിട്ടു അവന്നൊടു നീ എന്നൊടു നിശ്ചയം പ

റയുന്നതുവരെ ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചു കഴിക്കുകയും എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൩ റാഗുവേൽ അവന്നൊടു ഇരിക്കുന്നതു ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്തെന്നാൽ ഇതാ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ പ്രകാരം അവൾ നിനക്കു യോഗ്യമുള്ളവളാകുന്നു ന്യായപ്രമാണം കല്പിക്കുന്ന പ്രകാരം ഞാൻ അവളെ നിനക്കു ഭാര്യ ആയിട്ടു തരുന്ന സ്പഗ്നത്തിന്റെയും ഭ്രമിയുടെയും നാഥനായവൻ ഞാനും രാത്രിയിൽ നിങ്ങളുടെ വഴിയെ ഒരുക്കി സമാധാനത്തോടെ നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൪ അപ്പോൾ അവൻ തന്റെ പുത്രി ആയ സാറായെ വിളിച്ചു അവൾ തന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ അവളുടെ വലത്തു കൈ പിടിച്ച് തൂമ്പിയായിക്കു കൊടുത്തു. കണ്ടാലും ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ഇവളെ എടുത്തു കൊള്ളുക നിന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ അ

വളെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു.

൧൪ പിന്നെ അവൻ തന്റെ ഭാര്യ ആയ അഭീനായെ വിളിച്ചു കടലാസു എടുത്തു ഒരു മംഗല്യപത്രം എഴുതി അതിനു മുദ്ര വച്ചു.

൧൫ അപ്പോൾ അവർ ഭക്ഷിച്ചു പാനം ചെയ്തു.

൧൬ റാഗുവേൽ അവന്റെ ഭാര്യയായ അഭീനായൊടു ഒരു ശയനമുറി ഒരുക്കി നിന്റെ പുത്രിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൭ അവൻ അവളോടു പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ ചെയ്തു മുറിയിലെക്കു അവളെ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അവൾ അവളുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു അവൾ അവളോടു

൧൮ എന്റെ പുത്രി മന്നൊടെയുണ്ടാകട്ടെ സ്പഗ്നത്തിന്റെയും ഭ്രമിയുടെയും നാഥനായവൻ ഇര രാത്രിയിൽ നിന്നൊടു കരുന്ന ചെയ്തു മുഖെ നിനക്കുണ്ടായ ദുഃഖത്തിനു

പകരം സന്തോഷത്തെ നിനക്കു നൽകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

൮ അദ്ധ്യായം.

തൂമ്പിയാ ദൂരന്താവിനെ കടിക്കുന്നതു ക. അവനും അവന്റെ ഭാര്യയും പ്രാർത്ഥിച്ചാൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നതു.

അവർ ആനന്ദിച്ചു എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ തൂമ്പിയായെ അവരുടെ അടുക്കൽ ശയനഗ്രഹത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിച്ചു.

൨ തൂമ്പിയാ റഹായെലിന്റെ വചനങ്ങളെ ഓർത്തു മത്സ്യത്തിന്റെ ചുറ്റും കരളും എടുത്തു സുഗന്ധം വെച്ചിരിക്കുന്ന തീക്കനലിന്മേൽ വെച്ചു

൩ മത്സ്യത്തിന്റെ ഗന്ധം ആ പിശാചിനെ പുറത്താക്കി അവൻ മിസ്രയീമിലെ മേൽ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു ഓടിപോയി റഹായെൽ അവിടെ അവനെ ബന്ധിച്ചു.

൪ തൂമ്പിയാ സാറായൊടു എന്റെ സഹോദരി നാനും നിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു ഞാനും രാത്രിയിൽ ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹി

ക്കുന്നതിനും നമുക്കു സമാധാനം തരുന്നതിനും അപേക്ഷിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു.

3 തൂമ്പിയോ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ നീ വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാകുന്നു നിന്റെ തിരുനാമം എന്നെക്കും പുകഴ്ന്നു പെട്ടതക്കത്രമാകുന്നു.

എന്നു എന്തെന്നാൽ നീ പുകഴ്ന്നതും സ്ത്രീയെയും നിമ്മിച്ചു. സ്ത്രീയെ അവൻ സഹായിക്കുന്നവളായിട്ടു ഉണ്ടാക്കി അവരിരുവരിൽ നിന്നും മനുഷ്യ സന്തതി ഉത്ഭവിച്ചു ആദാം ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല അവൻ സദൃശമാകുന്ന ഒരു സഹായം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കണം എന്നു നീ പറഞ്ഞു.

4 ഇപ്പോൾ കർത്താവേ ഞന്റെ സഹോദരിയെ ഞാൻ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു കൃമോഹം കൊണ്ടല്ല ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ മുഹൂർത്തമത്രെ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചു

ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു സമാധാനത്തോടികൂടുന്നതിനു കൃപ ചെയ്യണമെ വാഴ്ചവിന്റെ മക്കളെയും ഞങ്ങൾക്കു തരണമെന്നു പറഞ്ഞു.

5 പു സാരാ ആമേൻ എന്നും പറഞ്ഞു. അവർ ആ രാത്രി ഉറങ്ങി.

6 റാഗുവേൽ അവന്റെ വീട്ടുവേലക്കാരൊടു നിങ്ങൾ പോയി വെളിക്കുന്നതിനു മുഖെ രാത്രിയിൽ ഒരു കഴി വെട്ടുവിൻ എന്നെന്നാൽ അവൻ മരിച്ചു എങ്കിൽ ഒരുത്തനും അറിയാതെയും നമുക്കു ഹാസ്യമുണ്ടാകാതെയും ഇരിപ്പാനായിട്ടു ഈ രാത്രിയിൽ തന്നെ അവനെ അടക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

7 എന്നാൽ വീട്ടുവേലക്കാർ അവൻ കല്ലിച്ച കായ് ചെമ്പ്യാൻ പോയപ്പോൾ

8 റാഗുവേൽ അവന്റെ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു അവളോടു സമാധാനമൊ എന്ന നോക്കേണ്ടു

ന്നതിനു ബാല്യക്കാരികളിൽ ഒരുത്തിയെ അയക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അഭീനാ ഒരു ബാല്യക്കാരിയെ അയച്ചു അവൾ വിളക്കു കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു

9 ഹെ ശയന മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു അവരിരുവരും ഒരുമിച്ചു ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു

10 ഹെ അവൾ അഭീനായുടെയും അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെയും അടുക്കൽ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നു അവർ ജീവനോടികൂടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

11 അവർ ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു ഇടിച്ചു കളയുന്നവനും നന്നാക്കുന്നവനുമായ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കർത്താവേ നീ വാഴ്ന്നു പെട്ടവനാകുന്നു.

12 എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കണ്ടാലും രണ്ടു ഏക സന്തതികളുടെ മേലും അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മേലും നീ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

13 ദൈവമേ അവസാനം വരെയും അവ

ർക്കു സമാധാനവും അവരുടെ ആയുസ്സുകൾക്കു സ്ഥിരതയും കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു.

14 മവ വീട്ടു വേലക്കാർ പന്നു അവൻ അവരോടു നിങ്ങൾ പോയി സൂയ്മൻ ഉദിക്കുന്നതിനു മുഖെ കഴി മുട്ടുവിൻ ആരും അറിയരുതെന്നും പറഞ്ഞു.

15 അവൻ അവന്റെ ഭാര്യയൊടു അധികം അപ്പം ഉണ്ടാക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ കാളത്തൊഴുത്തിലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു രണ്ടു കാളകളേയും നാലു ആട്ടുകൊറ്റന്മാരെയും കൊണ്ടുവന്നു അവയെ പാകം ചെയ്യാൻ അവന്റെ ഭവനം വേലക്കാരൊടു കല്ലിച്ചു.

16 അവൻ തൂമ്പിയൊടു പത്തു ദിവസം കഴിയുന്നതിനകം നീ പോകരുതു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ പുത്രിയുടെ ആത്മാവു വേദിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു അവൾ സന്തോഷിക്കട്ടെ.

17 ഇപ്പോൾ എന്റെ

ദ്രവ്യത്തിൽ പാതി എടുത്തുകൊൾക ശേഷം പാതി തോന്നും എന്റെ ഭായ്യ്യും മരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുള്ളതാകുന്നു. ഞാൻ നിന്റെ പിതാവും അഭിനാ നിന്റെ മാതാവും ആകുന്നു.

൨൨ എന്റെ പുത്രാ മനൊ ഡൈയ്യുമായിരിക്കുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു.

ന. അദ്ധ്യായം.

തൂമ്പിയ ചൈവടുതനെ ഗാബായേലിന്റെ അടുക്കൽ ദ്രവ്യത്തിനു അയക്കുന്നതു. ചൈവടുതൻ അതിനെയും കല്യാണത്തിനു ഗാബായേലിനെയും കൊണ്ടുവരുന്നതു.

ഇതിന്റെ ശേഷം തൂമ്പിയ റഫായേലിനെ വിളിച്ചു അവനോടു,

൨ എന്റെ സഹോദരനായ അസറിയായെ നീ ഇവിടെ നിന്നു രണ്ടു ഒട്ടകങ്ങളേയും നാലു മനുഷ്യരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു റെഗായിൽ ഗാബായേലിന്റെ അടുക്കൽ പോക നീ ചിട്ടു കൊടുത്തു അവനോടു ദ്രവ്യം വാങ്ങി അവനെ നിന്റെ കൂടെ കല്യാണത്തിനു കൊണ്ടുവരിക.

൩ എന്തെന്നാൽ എന്റെ പിതാവു ദിവസം എണ്ണുന്നതിനു മുടക്കം ഇല്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. നാം ഒരു ദിവസം അധികം താമസിച്ചാൽ അവനു ദുഃഖമുണ്ടാകും.

൪ എന്നാൽ ഞാൻ പത്തു ദിവസം തന്റെ അടുക്കൽ താമസിക്കണമെന്നു റാഗുവേൽ ആണു ഇട്ടിരിക്കുന്നു ആണയെ ലംഘിക്കുന്നതിനു ഇനിക്കു പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൫ റഫായേലും ആനാലു മനുഷ്യരും രണ്ടു ഒട്ടകങ്ങളും മാദായിലെ റെഗായിലേക്കു പോയി ഗാബായേലിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി. അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ താമസിച്ചു റഫായേൽ കച്ചീട്ടു അവനു കൊടുത്തു അവൻ അവനോടു,

൬ തൂമ്പിയ റാഗുവേലിന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവൻ അവിടെ ആകുന്നു എന്നതിനു വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ ഗാബായേൽ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അകത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ചു മുട്ടാക്കുകയ്ക്കു കാണിച്ചു ദ്രവ്യം എണ്ണി ഒട്ടകങ്ങളിൻമേൽ വെച്ചു അവർ അതികാലത്തെ എഴുന്നേറ്റ റാഗുവേലിന്റെ കല്യാണത്തിനു വന്നു. തൂമ്പിയ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവർ അവനെ കണ്ടെത്തി അവൻ ചാടി എഴുന്നേറ്റു അവനെ ചുംബിച്ചു.

൮ ഗാബായേൽ അവനോടു നിനക്കു സമാധാനം തന്ന ദൈവം സൂതിക്കു പ്പെട്ടു വന്നാകുന്നു, എന്തെന്നാൽ നീ പുണ്യം ചെയ്തു ഉത്തമപുരുഷന്റെ പുത്രനാകുന്നു നീ വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടു വന്നാകുന്നു നിന്റെ പിതാവും നിന്റെ മാതാവും വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടു പരാകുന്നു നിന്റെ ഭായ്യയും അവളുടെ പിതാവും അവളുടെ മാതാവും വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടു പരാകുന്നു.

൧൦ അദ്ധ്യായം.

തൂമ്പിതും തന്റെ ഭായ്യയും അവരുടെ പുത്രന്മാരിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നു.

൧൧ തൂമ്പിതും തന്റെ ഭായ്യയും അവരുടെ പുത്രന്മാരിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നു.

൧൨ തൂമ്പിതു അവന്റെ പുത്രനായ തൂമ്പിയ പുറപ്പെട്ടു നാൾ മുതൽ ദിവസങ്ങൾ എണ്ണിയിരുന്നു. എന്നാൽ ദിവസം തികഞ്ഞപ്പോൾ തൂമ്പിതിനു ദുഃഖമായി.

൧൩ അവൻ, പക്ഷെ ഗാബായേൽ മരിച്ചു പോയി ഒരുത്തനും എന്റെ പുത്രനു ദ്രവ്യം കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൪ അന്നു, എന്റെ മകൻ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്റെ കണ്ണുകളുടെ പ്രകാശമായിരുന്നു എന്റെ പുത്രാ ഇനിക്കു ഹാ! കഷ്ടം.

൧൫ അവൻ എന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പോകുവാൻ ഞാൻ എന്തിനു സമ്മതിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൬ തൂമ്പിതു അവളോടു അപേക്ഷിച്ചു എന്റെ സഹോദരി മനൊ ഡൈയ്യു പ്പെട്ടുക നമ്മുടെ മകൻ

സൗഖ്യത്തോടെ വരും. നൂ അമ്പൻ സുഖമായിരിക്കുന്നു നീ ദുഃഖിക്കരുതു എന്നെന്നാൽ അവന്റെ കൂടെ പോയവൻ വിശ്വസ്തനും നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ഉള്ളവനും ആകുന്നു നിനക്കു മനോദുഃഖം ഉണ്ടാകരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ എന്റെ മകൻ പൊയ്യോയി എന്നു പറഞ്ഞു അന്നു ചാടി പുറപ്പെട്ടു വഴിയിൽ പോയി നേരം അന്യമിക്കുന്നതു വരെയും നോക്കി നിന്നു, പിന്നെ അവൾ വന്നു ശയനഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഏതും ഭക്ഷിച്ചു മില്ല ഉറക്കം ഉണ്ടായു മില്ല.

൮ റാഗുവേൽ ആണെ യിട്ട പ്രകാരം പത്തു ദിവസം തികഞ്ഞപ്പോൾ തൃശ്ശിയാ അവനോടു എന്റെ പിതാവും മാതാവും മഹാ വ്യസനത്തോടെ വസിക്കുന്നു ഇനി എന്റെ മുഖം അവർ കാക്കെയില്ല എന്നു നിരൂപിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൯ റാഗുവേൽ ഞാൻ നിന്റെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ആയച്ചു നടന്നിരിക്കുന്ന കാര്യം അറിയിക്കാം നീ ഇനി കുറെ ദിവസം കൂടെ എന്റെ അടുക്കൽ താമസിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൦ തൃശ്ശിയാ, ഇനിക്കു പാടില്ല എന്റെ പിതാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു നീ എന്നെ അയക്കണമെന്നു നിന്നോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൧ റാഗുവേൽ എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ മകളെ കൊണ്ടുവന്നു തൃശ്ശിയായെ ഏല്പിച്ചു അവന്റെ സകല സമ്പാദ്യങ്ങളിലും പാതി അവൾക്കു കൊടുത്തു, അടിയാരും അടിയായിട്ടും കാര്യകളും ആടുകളും ഒട്ടകങ്ങളും കഴുതകളും, പൊന്നും വെള്ളിയും വളരെ വസ്ത്രങ്ങളും തന്നെ.

൧൨ അവൻ അവരെ ചുംബിച്ചു അയച്ചു : റാഗുവേൽ എന്റെ മക്കളെ സമാധാനത്തോടും സു

ഖത്തോടും പോകുവിൻ, ഘ സപ്തത്തിന്റെയും ഭ്രമിയുടെയും നാഥനായവൻ നിങ്ങളുടെ വഴിയെ ഒരുക്കും ഞാൻ മരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൪ റാഗുവേൽ സാരായെ ചുംബിച്ചു അവളോടു എന്റെ പുത്രി നിന്റെ അമ്മായി അപ്പനെയും അമ്മായി അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കണമെന്നു അവരിൽ നിന്നു നിന്നെ കുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം കേൾക്കണം.

൧൫ എന്നെന്നാൽ റം സമയം മുതൽ ഞങ്ങളെ നന്നു പോലെ നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരാകുന്നു നിങ്ങൾ സമാധാനത്തോടെ പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അഭിനാ തൃശ്ശിയായോടു ഇതാ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ എന്റെ പുത്രിയെ നിനക്കു ഏല്പിക്കുന്നു അവളുടെ ആയുസ്സുള്ള നാളൊക്കെയും നീ അവളെ ഉപദ്രവിക്കരുതു.

൧൬ എന്നെന്നാൽ റം

സമയം മുതൽ ഞാൻ നിന്റെ മാതാവും സാരാ നിന്റെ സഹോദരിയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അവരിരുവരെയും ചുംബിച്ചു. അവർ പുറപ്പെട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

൧൭ തൃശ്ശിയാ സന്തോഷിച്ചു സപ്തത്തിന്നും ഭ്രമിക്കും നാഥനായവനെ സ്മരിച്ചു അവരുടെ ആയുസ്സുള്ള നാൾ ഒക്കെയും എന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ പോലെ എന്റെ അമ്മയിരുന്നെന്നെയും എന്റെ അമ്മായി അമ്മയെയും ബഹുമാനിച്ചാൻ ഇനിക്കു സംഗതിവരണമെന്നും പറഞ്ഞു.

൧൪. അദ്ധ്യായം.

തൃശ്ശിയായുടെ അമ്മ അവളുടെ പുത്രന്റെ വരവു നോക്കി കാണുന്നതു. ൧൭ അവന്റെ അപ്പൻ തന്റെ മരുമകളെ കൈക്കൊള്ളുന്നതു.

എന്നാൽ അവർ വഴിയത്ര പുറപ്പെട്ടു നിനവയ്ക്കു നേരെയുള്ള വെസരിയിൽ വന്നു.

൨ റഹായേൽ തൃശ്ശിയായോടു നിന്റെ പി

താവിന്റെ നിരൂപണ ഞാൻ അറിയുന്നു.

൩ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നീ എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന വീടൊരുകക നിന്റെ ഭായ് സമാധാനത്തോടും ആശ്വാസത്തോടും വരട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

൪ അവരിരുവരും പുറപ്പെട്ടുപോയി, പട്ടി അവർക്കു മുഖെ ഓടി.

൫ റവായേൽ തൂമ്പിയായൊടു മിനിന്റെ കട്ടിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊള്ളുക.

൬ നീ നിന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തി അവൻ അവന്റെ കണ്ണുകളെ തുറന്നു കൊണ്ടു നിന്റെ അടുക്കൽ അടുപ്പിക്കുമ്പോൾ ഹം കട്ടിനെ അവന്റെ കണ്ണിൽ പിഴിഞ്ഞു തേക്കണം തേക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു വെള്ളി പൊളിഞ്ഞു വീഴും നിന്റെ പിതാവു പ്രകാശം കാണും എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ അന്നു വഴിയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു.

൮ പട്ടി ഓടി വരുന്നതിനെ അവൾ കണ്ടു ഓടിച്ചെന്നു ഇതാ നിന്റെ മകൻ വരുന്നു എന്നു തൂമ്പിതിനോടു പറഞ്ഞു അവൾ തിരികെ അവളുടെ പുത്രനെ എതിരേല്ലാൻ പുറപ്പെട്ടു.

൯ അവൾ അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു അവന്റെ കഴുത്തിൽ വീണു എന്റെ പുത്രാ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടുവല്ലോ ഇനി ഞാൻ മരിച്ചാൽ വേദമിട്ടു. എന്തെന്നാൽ ഇതാ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൦ അവൻ അവന്റെ പിതാവായ തൂമ്പിതിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവൻ വാതുക്കൽ നിന്നിരുന്നു അവന്റെ പുത്രന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ അവനെ എതിരേല്ലാൻ മനസ്സായി അവൻ അവന്റെ പുത്രനെ എതിരേല്ലാൻ ഭാവിച്ചാറെ അവൻ തട്ടിവീണു.

൧൧ അവന്റെ പുത്രനായ തൂമ്പിയാ ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ പിതാവാ

യ തൂമ്പിതിനെ പിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു.

൧൨ അവൻ മേല്ലോട്ടുമുഖമായി എഴുന്നേറ്റു അവൻ തന്റെ പുത്രനെ ചുംബിപ്പാൻ ഭാവിച്ചുകണ്ണുരണ്ടും തുറന്നപ്പോൾ തൂമ്പിയാ അവന്റെ പിതാവായ തൂമ്പിതിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ആ കട്ടു പിഴിഞ്ഞു.

൧൩. അവൻ കണ്ണടച്ചു എന്റെ പുത്രനായ തൂമ്പിയായെ നീ എന്നോടു എന്തു ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു തൂമ്പിയാ എന്റെ പിതാവെ മനോധൈര്യത്തോടെ സഹിക്ക.

൧൪ ഹം മരുന്ന നിന്റെ വ്യാധിയെ ഉരക്കിക്കളയും എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ പിതാവിനെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി.

൧൫ അവൻ അവനെ പിടിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഔഷധം ആ വെള്ളികളെ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞു, തൂമ്പിതു പ്രകാശം കണ്ടു ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു.

൧൬ അവൻ ആകാശത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു അവ

ന്റെ പുത്രനെ ചുംബിച്ചു എന്റെ പുത്രാ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടുവല്ലോ, ഇതാ എന്റെ പുത്രനെ ഞാൻ കണ്ടുതുകൊണ്ടു കർത്താവു പുകഴ്ന്നു കൈവന്നുകുന്നു. അതിശയങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന കർത്താവിന്റെ തിരുനാമം സ്മരിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൭ തൂമ്പിതും അവന്റെ ഭായ് ആയ അന്നായും ഉണ്ടായ കായ്ത്തെ കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ചു സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

൧൮ തൂമ്പിയാ അവന്റെ വഴി ശുഭമായും ദ്രവ്യം കൊണ്ടുവന്നതും റാഗുവേലിന്റെ മകൾ സാറായെ വിവാഹം ചെയ്തും അവന്റെ പിതാവിനോടു അറിയിച്ചു ഇതാ അവൾ കോട്ടയുടെ പടിവാതുക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു.

൧൯. തൂമ്പിതും അവന്റെ ഭായ് ആയ അന്നായും സന്തോഷിച്ചു എല്ലാവരും അവളെ എ

തിരേല്ലാൻ പുറപ്പെട്ടു അ
 വരുടെ അയക്ലാരും സ
 നോഷിച്ചു ഒരുത്തനും
 കൈക്കു പിടിക്കാതെ
 സൗഖ്യത്തോടെ തൃശ്ശീ
 തൃശ്ശീ പോകുന്നതു കൊണ്ടു
 അവരോടു കൂടെ പോയി
 രുന്നവരും അതുതപ്പെട്ടു.
 ൨൦ തൃശ്ശീതു അവ
 റ്റെൻ കണ്ണുകളെ തുറന്ന
 ദൈവമായ കർത്താവി
 നെ മഹാ ശബ്ദത്തോ
 ടെ സ്മരിച്ചു.

൨൧ തൃശ്ശീതു തന്റെ
 മരുമകളായ സാറായുടെ
 അടുക്കൽ അടുത്തപ്പോൾ
 അവളോടു എന്റെ മക
 ളെ നീ സമാധാനത്തോ
 ടെ വന്നുവോ നിന്റെ
 പിതാവുവാഴ്ന്നു പ്പെട്ടവനാ
 കുന്നു. നിന്റെ മാതാ
 വും വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടവളാകുന്നു
 നിന്നെ എന്റെ അടുക്ക
 ൽ കൊണ്ടു വന്നവനും
 വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടവനാകുന്നു.
 എന്റെ പുത്രനായ തൃ
 ശ്ശീയായും വാഴ്ന്നു പ്പെട്ട
 വനാകുന്നു, എന്റെ മക
 ളെ നീയും വാഴ്ന്നു പ്പെട്ടവ
 ളാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൨ നിന്നവയിൽ പാ
 ര്ത്തീരുന്ന യുദ്ധമാക്കു ഒ

ക്കയും ആ ദിവസം മഹാ
 സന്തോഷമുണ്ടായി. അ
 ക്കീക്കാരും അവന്റെ
 കൂടെ അവന്റെ സ
 ഹോദര പുത്രനായ ലാ
 ബാനും തൃശ്ശീതിന്റെ അ
 ടുക്കൽ വന്നു സന്തോ
 ഷത്തോടു കൂടെ ഏഴു ദി
 വസം വിരന്നു കഴി
 ച്ചു. അവർ വളരെ കാ
 ലകളും കൊണ്ടുവന്നു.

൧൨ അദ്ധ്യായം.

തൃശ്ശീതു ദൈവദൂതന നേർപാ
 തി കൊടുക്കാമെന്നു പറയുന്ന
 തു. താൻ ദൈവദൂതൻ ആക
 ന്നു എന്നു അറിയിക്കുന്നതു.

എന്നാൽ വിരന്നു കഴി
 ണ്തപ്പോൾ തൃശ്ശീതു അവ
 റ്റെൻ പുത്രനോടു എ
 റ്റെൻ പുത്രാ നിന്നോടു
 കൂടെ പോന്ന റും മനു
 ഷ്യനു കൂടി കൊടുപ്പാൻ
 നോക്കുക അവന്റെ കൂ
 ടി കൂട്ടി കൊടുക്കണം എ
 ന്നു പറഞ്ഞു.

൨ തൃശ്ശീയാ എന്റെ
 പിതാവേ എത്ര എങ്കിലും
 അവനു കൊടുക്കാം, എ
 ന്നോടു കൂടെ കൊണ്ടുവ
 ന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ പാതിവ
 റെ അവനു കൊടുക്കുന്ന

തിനു ഞാൻ ലുബ്ധിക്ക
 യില്ല. എന്തെന്നാൽ അ
 വൻ വഴിയിൽ എന്നെ
 കാത്തു.

൩ എന്റെ ഭായ്യയെ
 സൗഖ്യമാക്കി പണം
 വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു.
 അപ്രകാരം നിന്നെയും
 സൗഖ്യമാക്കിയിരിക്കു
 ന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അ
 വനു ഒട്ടും കുറച്ചു കൊടു
 ക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൪ തൃശ്ശീതു നീ കൊ
 ണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള സകല
 ത്തിലും പാതി അവനു
 കൊടുക്കുന്നതു ന്യായം
 തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു.

൫ അവനെ വിളിച്ചു
 അവനോടു ഞാൻ കൊ
 ണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള സകല
 ത്തിലും പാതി വാങ്ങി
 സമാധാനത്തോടെ
 പോക എന്നു പറഞ്ഞു.

൬ എന്നാൽ അവൻ
 ഒരു ഭാഗത്തെക്കു അവ
 റെ വിളിച്ചു അവരിരുവ
 രോടും ദൈവം നിങ്ങൾ
 ക്കു ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ
 കല നന്മകൾക്കും വേ
 ണ്ടി സർവ്വ മനുഷ്യരുടെ
 യും മുമ്പാകെ തന്നെ നി
 ങ്ങൾ സ്മരിച്ചു സ്മോത്രം

ചെയ്തിൻ, എന്തുകൊണ്ടെ
 ന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്മ
 തിക്കയും തന്റെ തിരുനാ
 മത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെ
 യുന്നതു നല്ലതാകുന്നു.

൭ ദൈവപുലകങ്ങളെ
 സഭാ നേരവും നിങ്ങൾ
 പറവിൻ എന്തെന്നാൽ
 അവ മോക്ഷത്തിന്റെ
 രഹസ്യമാകുന്നു. നിങ്ങ
 ൾ നന്മ ചെയ്തിൻ നന്മ
 കൾ അല്ലാതെ തിന്മ ആ
 യുള്ളതു നിങ്ങളിൽ ക
 ണ്ടെത്തപ്പെടരുതു.

൮ നോമ്പിലും പ്രാർത്ഥ
 നയിലും മുട്ടിക്കപ്പെട്ടിരി
 ക്കണം ധർമ്മവും നീതി
 യും എന്നുള്ള രണ്ടു കായ്
 ങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു നല്ല
 താകുന്നു ധർമ്മം വലിയ
 നിക്ഷേപമാകുന്നു.

൯ ധർമ്മം മരണത്തിൽ
 നിന്നു രക്ഷിക്കും ധർമ്മം
 ചെയ്യുന്നവൻ ജീവങ്ക
 ലേക്കു പ്രവേശിക്കും.

൧൦ പാപം ചെയ്യുന്ന
 വർ അവരുടെ സ്വന്ത
 ജീവന്റെ ശത്രുക്കൾ
 ആകുന്നു.

൧൧ എന്നാൽ ഞാൻ
 നിങ്ങൾക്കു സത്യം വെ
 ളിപ്പെടുത്തും ഞാൻ നി

ങ്ങളിൽനിന്നു മറച്ചു വെക്കുകയല്ല;

൧൨ എന്നാൽ തൃവീതെ! നീയും നിന്റെ മരുമകൾ സാരായും പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇരുവരുടെയും പ്രാർത്ഥനയും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കേൾക്കപ്പെട്ടു. മരിക്കുന്നവരെ കുറിച്ചു നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളും നിന്റെ ധർമ്മങ്ങളും അറിയപ്പെട്ടു നീ രഹസ്യമായിട്ടു എഴുന്നേറ്റു ആ മരിച്ചവനെ എടുത്തപ്പോഴും,

൧൩ പരിക്ഷി നിന്റെ മേൽ വന്നപ്പോഴും,

൧൪ നിന്നെയും നിന്റെ മരുമകളേയും രക്ഷിച്ചു സൌഖ്യമാക്കുവാൻ ദൈവം എന്നെ അയച്ചു.

൧൫ എന്നാലൊ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്ന മാലാകാമാരിൽ ഒരുത്തനായ റഹ്മായേൽത്തോന്നാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൬ അവരിരുവരും പേടിച്ചു വിറച്ചു നില്ക്കുന്നതു മൂലം കവിൺ വീണു.

൧൭ അവൻ അവരോ

ടു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടരുതു നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം ദൈവത്തെ സ്മരിപ്പിൻ.

൧൮ എന്നെ നന്നാൽ ഇവ ഉണ്ടായു എന്റെ കൃപ കൊണ്ടല്ല ദൈവത്തിന്റെ കൃപകൊണ്ടത്രെ.

൧൯ ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചു മില്ല കുടിച്ചു മില്ല എന്നാൽ ഞാൻ ഭക്ഷിക്കയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുക ആയിരുന്നു.

൨൦ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഇവയെ എഴുതി ദൈവത്തെ സ്മരിപ്പിൻ എന്നെ നന്നാൽ ഇതാ ഞാൻ എന്നെ അയച്ചവന്റെ അടുക്കൽ കരേറുന്നു, എന്നു പറഞ്ഞു,

൨൧ അവർ എഴുന്നേറ്റു അവനെ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അവർ ദൈവത്തെ സ്മരിച്ചു താൻ അവരോടു ചെയ്ത കൃപയെ ഏറ്റു പറഞ്ഞു

൧൩ അദ്ധ്യായം.

തൃവീതു എഴുതിയ സ്തോത്രം.

തൃവീതു ൦൪൦. സന്തോ

ഷ് സൂതിയെ എഴുതി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു ജീവനുള്ള ദൈവമേ നിന്റെ രാജ്യത്തിനു അഴിവില്ലാത്തവനായ നീ സ്തോത്രം ചെയ്യപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

൨ എന്നെ നന്നാൽ നി അടിക്കയും അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു നീ പാതാളത്തിലേക്കു ഇറക്കുകയും കേറുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ മുമ്പാകെ നിന്ന ഓടിപ്പോകുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല.

൩ ഇസ്രായേൽ മക്കളേ, പുറജാതികളുടെ മുമ്പാകെ തന്നെ സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ.

൪ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താൻ നമ്മെ അവരുടെ ഇടയിൽ ചിതറിപ്പിരിക്കുന്നു. തന്നെ പോലെ ആരും ഇല്ല താൻ ചെയ്യുന്ന അത്ഭുതം പോലെയുമില്ല. എന്നെ നന്നാൽ താൻ എന്നെന്നേക്കും നമ്മുടെ കർത്താവും നമ്മുടെ ദൈവവും നമ്മുടെ പിതാവും ആകുന്നു.

൫ എന്നാൽ ഇവ നമ്മുടെ പാപം നിമിത്തമാ

കുന്നു. നാം വെടിപ്പുള്ള ഹൃദയത്തോടു കൂടെ തന്റെ അടുക്കൽ തിരിഞ്ഞു തന്റെ മുമ്പാകെ നീതി ചെയ്യുമ്പോൾ താൻ തിരിഞ്ഞ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കും. അവരുടെ ഇടയിൽ നാം ചിതറിയിരിക്കുന്ന സകല ജാതികളിൽനിന്നും നമ്മെ കൂട്ടിപ്പോക്കും.

൬. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തിരിക്കുന്ന സകലത്തേയും നിങ്ങൾക്കുണ്ടു നിങ്ങളുടെ പുണ്യ ഹൃദയത്തോടു കൂടെ തന്റെ തിരു മുമ്പാകെ സ്തോത്രം ചെയ്യിൻ.

൭ നീതിയുള്ള ദൈവവത്തെ സ്മരിപ്പിൻ നിത്യനായ രാജാവിനെ പുകഴ്ത്തുവിൻ.

൮ പാപികളെ തിരിഞ്ഞ തന്റെ മുമ്പാകെ നീതി ചെയ്യിൻ തനിക്കു നിങ്ങളോടു ഇഷ്ടമുണ്ടായി നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കും.

൯ എന്നെ നന്നാൽ ഇതാ എന്റെ ദൈവത്തെ ഞാൻ പുകഴ്ത്തുന്നു എന്റെ ആത്മാവു എന്റെ ദൈ

വത്തിൽ തൃപ്പിപ്പെട്ടുന്നു. ൧൦ എന്നാൽ വിശുദ്ധ ഓർശലേം നഗരത്തിൽ തന്റെ മുമ്പാകെ നിങ്ങൾ സ്കോത്രം ചെയ്യിൻ.

ചർ അദ്ധ്യായം.

തൂമ്പിതു തന്റെ മകനോടു ഗുണമോഷം പറയുന്നതു ചർ അ വന്നും അവന്റെ ഭാര്യയും മരിക്കുന്നതു ചർ. തൂമ്പിയാ നിനവയുടെ നാശം കേട്ട ശേഷം എക്കുഞ്ചത്താനായിൽ വച്ചു മരിക്കുന്നതു.

തൂമ്പിതു സ്കോത്രങ്ങളോടു കൂടെ അവന്റെ വചനങ്ങളെ തികച്ചതിന്റെ ശേഷം സമാധാനത്തോടെ വാട്കുളളവനായി തീർന്നു.

൨ നൂററ രണ്ടു വയസ്സുള്ളവനായി മരിച്ചുവല്ല മഹിമയോടു കൂടെ നിനവയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

൩ അവൻ അമ്പത്തെപ്പതു വയസ്സിൽ കുരുടനായി ഏഴു സംവത്സരം കുരുടനായി ജീവിച്ചു ദൈവം അവനു തിരികെ പ്രകാശം കൊടുത്ത അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നതിന്റെ ശേഷം പിന്നെ മൂപ്പുത്തേഴു സംവത്സരം അവൻ ജീവിച്ചു.

൪ അവന്റെ ആയുസ്സു കാലത്തു ഒക്കെയും കരുണയും ധർമ്മവും ചെയ്യുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ സ്കോത്രം ചെയ്യിരുന്നു.

൫ അവൻ മരിച്ചൊരായപ്പോൾ അവന്റെ പുത്രനായ തൂമ്പിയായേയും അവന്റെ ആറു പൌത്രന്മാരെയും വിളിച്ചു അവനോടു.

എന്റെ പുത്രാ ഞാൻ മരിച്ചു എന്നെ അടക്കിയ ശേഷം നിന്റെ മക്കളേയും കൊണ്ടു നീ മാദായിക്കു പോക എന്തെന്നാൽ ആറാമായെ കുറിച്ചും നിനവയെ കുറിച്ചും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദീപ്തദർശിയുടെ വചനം വിശ്വസിക്കത്തക്കതാകുന്നു അവയിൽ ഒന്നും തെറ്ററിപ്പോകയില്ല എന്നാൽ നിനവയെക്കാളും ആറാമായെക്കാൾ വാഗ്വേദിനെക്കാളും മാദായിൽ അധിക ശുഭമുണ്ടാകും.

൭ ഓർശലേമിൽ വസിക്കുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ഇസ്രായേ

ൽ ഭവനത്തിൽ നിന്നു സകല രാജ്യത്തും ചിതറപ്പെടും ആ നല്ല ദേശവും ദൈവ ഭവനവും നഗരവും ശ്രന്യമാകും.

൮ ഇവയുടെ ശേഷം താൻ കരുണ ചെയ്യു ഇസ്രായേലിൽ ശേഷിച്ചവരെ തിരിച്ചു വരുത്തും അവർ ഭവനത്തെ പണിയും അടിമയിലായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ജാതികൾ ഒക്കെയും തിരിച്ചു വരും കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഇസ്രായേലിൽ സംസാരിച്ചവരായ ദീപ്തദർശിമാർ ദീപ്തദർശനം പറഞ്ഞപ്രകാരം പോകത്തിലെ സകല വംശങ്ങളും മഹത്വമായി ഓർശലേമും ദൈവഭവനവും പണിയപ്പെടും.

൯ സകല ജാതികളും ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു നീതി ആയിട്ടു 'തന്നെ ഭയപ്പെടും

൧൦ എന്നാൽ നിങ്ങൾ തന്റെ മുമ്പാകെ നന്നായുള്ളതിനെ ചെയ്യിൻ.

൧൧ ധർമ്മവും നീതിയും

ചെയ്യണമെന്നും കർത്താവിനെ ഓക്കണമെന്നും സമാജ്യോഴും അവരുടെ പൂണ്ണ ശക്തിയോടു കൂടെ തന്റെ തിരുനാമത്തെ സ്തുതിക്കണമെന്നും നിങ്ങളുടെ മക്കളോടു കല്പിച്ചിൻ.

൧൨ ഇപ്പോൾ എന്റെ പുത്രാ നീ എന്നെയും നിന്റെ മാതാവിനെയും അടക്കിയ ശേഷം വളരെ ദുഷ്ടന്മാർ ഇതിൽ ഉള്ളതാകൊണ്ടു നിനവയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പോക. എന്തെന്നാൽ ആക്കാബ് തൂമ്പിയായെ വളർത്തിയ അക്കിക്കാറിനോടു ദേശത്തു കടക്കാതവണ്ണം പ്രതിപകരം ചെയ്യു ആക്കാബു അന്ധകാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു അക്കിക്കാർ ആക്കാബു അവനെ വെച്ചിട്ടുള്ള കണിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ദേശത്തു പ്രവേശിക്കയും ചെയ്യൂ.

൧൩ തൂമ്പിതു റം വചനങ്ങളെ തികച്ചപ്പോൾ കട്ടിലിൽ കിടന്നു അവന്റെ ആത്മാവു വാങ്ങിപ്പോയി. കോലാഹ

ലത്തോടുകൂടെ അവനെ അടക്കം ചെയ്യും.

൧൪ അന്നാ മരിച്ചപ്പോൾ തൃശ്ശൂർ അവന്റെ പിതാവായ തൃശ്ശൂർ തിന്റെ അടുക്കൽ അവളെ അടക്കി. അതിന്റെ ശേഷം അവൻ അവന്റെ ഭാര്യയേയും പുത്രന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുമാറായിക്കൊണ്ടുപോയി.

൧൫ അവന്റെ അമ്മയെ അപ്പനായ റാഗുവേലിന്റെ അടുക്കൽ എക്കുണ്ടാത്താനായി പാർത്തു. വല്ല ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ അവന്റെ അമ്മയെ അപ്പന്റെ വാടകയെടുത്തു. അമ്മയെ അപ്പന്റെ വാടകയെടുത്തു. അമ്മയെ അപ്പന്റെ വാടകയെടുത്തു.

൧൩ അവന്റെ അമ്മയെ അപ്പന്റെ ഭവനവും അവന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനവും തൃശ്ശൂർ അടക്കം ചെയ്തു.

൧൭ എന്നാൽ തൃശ്ശൂർ നൂറോളം വയസ്സുള്ളവനായി മരിച്ച അവൻ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ നിന്നവയുടെ നാശത്തെയും മാറായിലേക്കു കൊണ്ടുപോയ അടിമകളെയും കണ്ടുതാൻ ചെയ്ത സകലത്തെ കുറിച്ചും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

൧൮ അവൻ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ നിന്നവയെ ചെന്നു കാണുകയും ചെയ്തു.

ദാനിയേലിന്റെ ചെറുപ്പത്തിലെ കഥ.

ശ്രദ്ധാർഹമായി വായിക്കുക. യോയാക്കിം എന്ന പേരായ ഒരു മനുഷ്യൻ ബാബേലിൽ വസിച്ചിരുന്നു.

൨ അവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവളുടെ പേർ ശ്രദ്ധാൻ എന്നായിരുന്നു. അവൾ ഹെബ്രോനായുടെ പുത്രിയും എത്രയും സൗന്ദര്യമുള്ളവളും കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവളുമായിരുന്നു.

൩ അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ നീതിയുള്ളവരായിരുന്നു അവർ തങ്ങളുടെ പുത്രിയെ മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണം ഒക്കെയും പഠിപ്പിച്ചു.

൪ അവളുടെ ഭർത്താവായ യോയാക്കിം എത്രയും മഹാ സമ്പന്നനായിരുന്നു.

൩. അവന്റെ വീട്ടോടു ചേർന്ന ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു, അവൻ അല്ലാവരിലും മാനമുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു യൂദന്മാരൊക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൂടി വന്നിരുന്നു.

൫ ആയാളിൽ തന്നെ രണ്ടു മൂപ്പന്മാരെ ജനത്തിന്റെ തലവരും ന്യായാധിപന്മാരുമായിട്ടു നിയമിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ളവരെ കുറിച്ചു ദൈവം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ആലയത്തിനു ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാരിൽനിന്നും ന്യായാധിപന്മാരിൽനിന്നും, ഇവരിൽനിന്നും: ബാബേലിൽ നിന്നു തന്നെ കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

൬ ഇവർ എപ്പോഴും യോയാക്കിമിന്റെ വീ

ട്ടിൽ വന്നിരുന്നു. പൂവ ഹാരമുള്ളവരൊക്കെയും വന്നുകാഴ്ചം തീർത്തുമിരുന്നു.

൭ ഉച്ചയ്ക്കു ജനങ്ങൾക്കെയും പോയപ്പോൾ ശ്രദ്ധാനും അവളുടെ ബാല്യക്കാരികളും അവളുടെ ഭർത്താവിന്റെ തോട്ടത്തിൽ (നടപ്പാൻ) പോയി.

൮ അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ തോട്ടത്തിൽ നിത്യവും പോകുന്നതും നടക്കുന്നതും ആ മൂപ്പന്മാർ കണ്ടു അവളെ മോഹിച്ചു.

൯ അവരുടെ ബോധങ്ങളെ മറിച്ചു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നോക്കാനെയും നീതിയുള്ള ജനത്തെ ഓക്കാനെയുമിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ തിരിച്ചു.

൧൦ സ്ത്രീകളോടുള്ള മുറുപ്പോലെ അവളോടു കൂടെ ആകുവാൻ അവർ ഇരുവരും ആഗ്രഹിച്ചു.

൧൧ അവർ രഹസ്യത്തിൽ അവളോടു കൂടെ ആകണമെന്നു ഭാവിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ പ്യൂസനത്തെ തമ്മി

ൽ തമ്മിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല.

൧൨ എന്നാൽ അവർ അവളെ നിത്യവും കാണുന്നതിന്നു ജാഗ്രതയായി കാത്തിരുന്നു.

൧൩ അവർ തമ്മിൽ, മുത്താഴ സമയമായിരുന്നതുകൊണ്ടു, ഇവിടെ നിന്നു നമുക്കു പോകാം, എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൪. അവർ ഒരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടു വഞ്ചനയായി തമ്മിൽ വേർപിരിഞ്ഞു അവർ ഇരുവരും അറിയാതെ തിരിച്ചു വന്നു ഇരുവരും അവിടെ തന്നെ വന്നു തമ്മിൽ എതിരേറ്റു. അവർ വഞ്ചനയായി ചെയ്യുകാഴ്ചയിൽ ലജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു അവർ ഇരുന്ന പ്രതപുണ്ണയുള്ളവളെ മോഹിച്ചു മതിവരാത്തതും നശിപ്പിക്കുന്നതുമായ തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വെളിപ്പെടുത്തി അതുമുതൽ അവർ അവളെ തനിച്ചു കണ്ടു, നല്ല ഓർമ്മയ്ക്കു യോഗ്യമുള്ളവളായ സുകൃതയെ അപമാനിപ്പാൻ സമയം കാത്തിരുന്നു.

൧൫ അങ്ങനെ അവർ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ നിത്യവും എന്ന പോലെ അവൾ രണ്ടു ബാല്യക്കാരികളോടു കൂടെ പോകുന്നതിനെ അവർ കണ്ടു, ഉണ്ണുമായിരുന്നതു കൊണ്ടു തോട്ടത്തിൽ കുളിപ്പാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു.

൧൬ ആ മൂപ്പന്മാർ ചെന്നു തോട്ടത്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു അവർ രണ്ടു പേരുമല്ലാതെ തോട്ടത്തിൽ മറ്റാരും ഇല്ലാഞ്ഞു.

൧൭ ശ്രദ്ധാൻ തന്റെ ബാല്യക്കാരികളോടു നിങ്ങൾ പോയി ഇനിക്കു എണ്ണയും ചവപ്പുക്കാരവും കൊണ്ടുവരുവിൻ കുളിക്കുന്നതുവരെ വാതിലും അടപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൮ അവർ തങ്ങളോടു കല്പിച്ചവണ്ണം ചെയ്തു, തോട്ടത്തിന്റെ വാതിൽ അടച്ചു കല്പിച്ചതു കൊണ്ടു വരുന്നതിന്നു പോയി, അവിടെ ഒളിച്ചിരുന്ന മൂപ്പന്മാരെ അവർ കണ്ടുതമില്ല.

൧൯ ശ്രദ്ധാന്റെ ബാല്യക്കാരികൾ പുറത്തു പോയപ്പോൾ ആ മൂപ്പ

ന്മാർ അവളുടെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു അവളോടു,

൨൦ ഇതാ തോട്ടത്തിന്റെ വാതിലുകൾ അടച്ചിരിക്കുന്നു ഒരുത്തനും നമ്മെ കാണുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കു നിന്നോടു ആഗ്രഹം, ആഗ്രഹിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളോടു കൂടെ ശെയിക്ക.

൨൧ നിനക്കു ഞങ്ങളോടു കൂടെ ശെയിക്കുന്നതിന്നു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ ഒരു യേശുവന്നു കാണാൻ നിന്നോടു കൂടെ ശെയിച്ചു എന്നും ഇതു നിമിത്തം നിന്റെ ബാല്യക്കാരികളെ നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു അയച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾ നിനക്കു വിരോധമായി കള്ളസാക്ഷിപറയും എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൨ ശ്രദ്ധാൻ വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞു ഇരുഭാഗത്തും ഇനിക്കു ഞെരുക്കമാകുന്നു ഞാൻ ഇതു ചെയ്യാൽ എന്റെ ഭർത്താവായ യോയാക്കിമിന്റെ കിടക്കയെ അപമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവതിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നു

ഇനിക്കു മരണമാകുന്നു ഇതു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു യോഗ്യമല്ലാത്ത ദുർന്നാമത്തോടെ നികൃഷ്ടമരണം നിങ്ങൾ മുഖാന്തിരം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും അന്യ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പരിഹാസത്തിനു ഇന്ദ്രിയേലിന്റെ നാശവും തിന്മയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വഞ്ചകന്മാരായ മനുഷ്യരുടെ കള്ളസാക്ഷിമൂലം എന്റെ വംശത്തിനു ഒക്കെയും ഞാൻ ലജ്ജയെ ശേഷിപ്പിക്കേണ്ടിയും വരും.

൨൩ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ പാപം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ അന്യായമായി നിങ്ങളുടെ കൈകളാൽ മരിക്കുന്നതു ഇനിക്കു നല്ലതു ഏതും തനിക്കു മറവി ആയിരിക്കുന്നില്ല താൻ നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്ന എന്നെ രക്ഷിക്കുമെന്നു ഞാൻ തന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൪ ശ്രശാൻ ദുഃഖോഹികളായ പുരുഷന്മാരുടെ കൈകളിൽനിന്നുള്ള

തന്റെ തെരുക്കത്തെക്കുറിച്ചു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ നിലവിളിച്ചു, ആ മൂപ്പന്മാരും അവർക്കു വിരോധമായി അട്ടമാസിച്ചു.

൨൫ അവരിൽ ഒരാളൻ ഓടിച്ചെന്നു തോട്ടവാതിലുകളും തുറന്നു.

൨൬ തോട്ടത്തിലെ ഹംനിലവിളി ശ്രശാന്റെ വീട്ടുകാർ കേട്ടപ്പോൾ അവർക്കു എന്തു ഭവിച്ചു എന്നു നോക്കുവാനായിട്ടു ഓടി വന്നു, ശ്രശാന്റെ ആളുകൾ ഒക്കെയും കൂടിയപ്പോൾ മൂപ്പന്മാർ അവളെ കുറിച്ചു കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി ഞങ്ങൾ തോട്ടത്തിനു പുറമെ പോകുമ്പോൾ തോട്ടം കാണാൻ നോക്കി അപ്പോൾ ശ്രശാനോടു കൂടെ ഒരു യൌവനക്കാരൻ ശരിക്കുന്നതൃണങ്ങൾ കണ്ടു അവരെ പിടിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ഓടിവന്നു ആ യൌവനക്കാരൻ ഞങ്ങളെക്കാൾ ബലവാനായിരുന്നതു കൊണ്ടു അവനെ പിടിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

൨൭ ശ്രശാന്റെ ആളുകൾ മൂപ്പന്മാരുടെ വചനങ്ങളെ കേട്ടപ്പോൾ അവർ ചെയ്യു എന്നു അവർ പറഞ്ഞ കാര്യത്തിൽ ലജ്ജിച്ചു.

൨൮ പിറെറ ദിവസം ഉണ്ടായു എന്നെന്നാൽ ശ്രശാൻ ഹം മേറ്റുത പ്രവൃത്തിച്ചു തന്റെ ഭർത്താവായ യോയാക്കിമിന്റെ കിടക്കയെ അവമാനിച്ചതു സത്യമെങ്കിൽ അവളെ കൊല്ലുവാൻ ആയിട്ടു അവളെ കുറിച്ചു വിചാരണ നടത്തുവാൻ ജനം ഒക്കെയും അവളുടെ ഭർത്താവായ യോയാക്കിമിന്റെ അടുക്കൽ കൂടിച്ചേർന്നു പഞ്ചനയായിട്ടു അവളെ കുറപ്പെടുത്തുവാൻ ആ രണ്ടു മൂപ്പന്മാരും വന്നു.

൨൯ യോയാക്കിമിന്റെ ഭാര്യയായി ഹല്ലാനായുടെ പുത്രിയായ ശ്രശാനു ആളയപ്പിൻ എന്നു അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പറഞ്ഞു അവർക്കു ആളയക്കുകയും ചെയ്തു.

൩൦ അവളും അവളുടെ

വംശക്കാരൊക്കെയും അവളെ അറിയുന്നവരൊക്കെയും അവളോടു സ്നേഹമുള്ളവരും വന്നു. അവർ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഒക്കെയും നടുവിൽനിന്നും.

൩൧ അവർ കാലക്കു എത്രയും ഭംഗിയുള്ളവളും എല്ലാ സ്ത്രീകളെക്കാൾ വിനയമുള്ളവളും അവളുടെ ചമയം എത്രയും അടക്കമുള്ളതും ആയിരുന്നു.

൩൨ ആ ദുഷ്ടന്മാർ അവളെ കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ സൌന്ദര്യത്തെ കണ്ടെങ്കിലും സമ്പൂർണ്ണമാവാൻ അവളുടെ മുട്ടപടം നീക്കുന്നതിനു അവർ കല്പിച്ചു.

൩൩ ആയു കൊണ്ടു കാലുകാർ ഒക്കെയും അവളുടെ ശേഷിക്കാരോടു കൂടെ കരഞ്ഞു.

൩൪ ബഹുജനം അവളെ ചുറ്റിയിരിക്കുമ്പോൾ ആ രണ്ടു മൂപ്പന്മാരും പ്രവേശിച്ചു അവളെ കുറിച്ചു കള്ളസാക്ഷി പറഞ്ഞു ശ്രശാന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചു ഇവർ ഒരു യൌവനക്കാരനോടു കൂടെ ശ

യിക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.

൩൫ എന്നാൽ ശ്രശാൻ തനിക്കു ദവിച്ചിട്ടുള്ള കായ്ഞെകുറിച്ച് ആത്മ കല്പോടു കൂടെ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തന്റെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി എന്തെന്നാൽ അവളുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തിങ്കൽ വെച്ചിരുന്നു.

൩൬ എന്നാൽ ആ മൂപ്പന്മാർ ഞങ്ങൾ ഇന്നലെ തോട്ടത്തിനു പുറമെ നടക്കുമ്പോൾ ശ്രശാനും അവളോടു കൂടെ അവളുടെ രണ്ടുബാല്യസ്ത്രീകളും വന്നുതോട്ടത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു അവൾ അവളുടെ ദാസികളെ അയച്ചു തൊട്ടത്തിന്റെ വാതിലുകളും അടച്ചു.

൩൭ അവൾക്കായിട്ടു ഒളിച്ചിരുന്ന ഒരു യൌവനക്കാരൻ വന്നു അവളോടു കൂടെ ശയിച്ചു.

൩൮ ഞങ്ങൾ തോട്ടത്തിനു അകത്തു പ്രവേശിച്ചു ഞങ്ങൾ ദുഷ്ടതയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു അവരുടെ അടുക്കൽ ഓടി ചെന്നു

അവർ ശയിക്കുന്നതിനെ കണ്ടെത്തി,

൩൯ ആ യൌവനക്കാരൻ ഞങ്ങളെക്കാൾ ബലമുള്ളവനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ പിടിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല അവൻ തൊട്ടത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു ഓടിപ്പോയി.

൪൦ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഇവളെ പിടിച്ചു നിന്നോടു കൂടെ ശയിച്ചു ആ യൌവനക്കാരൻ ആരെന്നു അവളോടു ചോദിച്ചു അവൻ ആരെന്നു ഞങ്ങളോടു ഏറ്റു പറയുന്നതിനു അവൾക്കു മനസ്സായില്ല എന്നാൽ ഈ കായ് അവളെ കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ ഞങ്ങൾ സാക്ഷിച്ച് തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൪൧ അവർ ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും ന്യായാധിപന്മാരും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു കൂട്ടം ഒക്കെയും അവരെ വിശ്വസിച്ചു അവർ അവളെ കയ്യെടുക്കുവാൻ വിധിച്ചു

൪൨ അപ്പോൾ ശ്രശാ

ൻ മഹാ ശബ്ദത്തെ അട്ടഹാസിച്ചു രഥസ്ത്രീകളെ അറിയുന്നവനും സകലകായ്ത്തേയും മുൻകൂട്ടി ഗ്രഹിക്കുന്നവനുമായി നിത്യനായദൈവമെ.

൪൩ ഇവർ ഇനിക്കു വിരോധമായി കള്ള സാക്ഷി പറയുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നു ഇവർ എന്നെ കൊണ്ടു അപവാദം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കായ്തും ഞാൻ ചെയ്യാത കണ്ടു ഇതാ ഞാൻ മരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൪൪ ദൈവം അവളുടെ ശബ്ദത്തെ കേട്ടു അവർ അവളെ കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ

൪൫ ദൈവം ദാനിയേലെന്ന പൈതലിൽ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഇളക്കി.

൪൬ അവൻ മഹാ ശബ്ദത്തോടു അട്ടഹാസിച്ചു ഞങ്ങൾ ശ്രീയുടെ രക്തത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ വെടിപ്പുള്ളവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൪൭. ജനം എല്ലാം അവന്റെ അടുക്കൽ ഓടി ചെന്നു നീ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള

കായ്തും എന്തു! എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.

൪൮ ദാവിയേൽ ജനശ്രദ്ധയുടെ നടുവിൽ നിന്നു ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാരെ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഭോഷന്മാരാകുന്നു വോ? നിങ്ങൾ നീതിയായിട്ടു വിധിക്കുന്നില്ല കല്പനപ്രകാരം നിങ്ങൾ തിരക്കുന്നില്ല അസത്യമായിട്ടു ഇസ്രായേലിൽ ഉള്ളവളെ നിങ്ങൾ വിധിച്ച് തിരിക്കുന്നു.

൪൯ നിങ്ങൾ ന്യായസ്ഥലത്തേക്കു തിരിച്ചു പോകുവാൻ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമായി കള്ള സാക്ഷി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു ജനം ഒക്കെയും അവനോടു കൂടെ ബദ്ധപ്പെട്ടു തിരിച്ചു പോയി

൫൦ ആ രണ്ടു മൂപ്പന്മാർ അവനോടു നീ വന്നു ഞങ്ങളുടെ നടുവിൽ ഇരിക്കു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം നിനക്കു മൂപ്പന്റെ അവസ്ഥ തന്നിരിക്കുന്നു നീ ഞങ്ങളോടു വിവരമറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൫൧ എന്നാൽ ദാനിയേൽ ജനത്തോടു ഇവരെ തമ്മിൽ വേർ തിരിച്ചു ഓരോരുത്തനെ ഭൂമി നിർത്തുവിൻ ഞാൻ അവരെ വിസ്മരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.

൫൨ എന്നാൽ അവരെ തമ്മിൽ വേർ തിരിച്ചപ്പോൾ ദാനിയേൽ അവരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു അവനോടു ദുർഭിവസങ്ങളിൽ പഴകിയവനെ മുഖെ നേരുകോയി വിധിച്ചതിനാൽ നീ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പാപങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിനക്കു വിരോധമായി വന്നിരിക്കുന്നു.

൫൩ നീ കുറമില്ലാത്തവരെ കുറം വിധിച്ചു മരണത്തിനു യോഗ്യരായ കുറക്കാരെ വിട്ടയക്കുന്നു ദൈവം നീതിയുള്ളവനും കുറമില്ലാത്തവനും മാകുന്നു.

൫൪ നീ റം സ്രീയെ കുറിച്ചു എന്തു കണ്ടു എന്തു പുകുത്തിൻ കീഴ് അവർ സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടു എന്നു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളോടു വിവരം അ

റിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൫൫ ബെത്തമസ പുകുത്തിൻ കീഴെ പച്ചു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു ദാനിയേൽ അവനോടു നിന്റെ തലക്കു വിരോധമായി നീ കള്ളസ്സാക്ഷി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം എന്തെന്നാൽ നിന്നെ നടുവെ പിളന്നു ഒരു ഭാഗത്തു ഇടുന്നതിനു ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു ജ്ഞാനമുള്ള വിധിയെ കർത്താവിന്റെ ഭൂതൻ ഇറക്കി കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൫൬ പിന്നെ മറ്റൊരു പണകൊണ്ടുവരുവാൻ അവൻ പറഞ്ഞു ദാനിയേൽ അവനോടു യുദ്ധയുടെ അല്ല കനാന്റെ സന്തതി യായുള്ളോവെ അതി സൌന്ദര്യം നിന്നെ വഞ്ചിക്കയും ദുർമോഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മറിക്കയും ചെയ്യൂ.

൫൭ എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ഇസ്രായേൽ പുത്രിമാരോടു നിങ്ങൾ പെരുമാറി എന്തെന്നാൽ അവർ ഭയപ്പെട്ടു വഴികരിക്കപ്പെട്ടു എന്നാലോ യുദ്ധ

യുടെ പുത്രി നിങ്ങളെ സമ്മതിച്ചില്ല.

൫൮ എന്നാൽ ഏതുപുകുത്തിന്റെ കീഴെ അവർ കൂടിയിരിക്കുന്നതു നീ കണ്ടു എന്നു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു ബാല്യത്താ പുകുത്തിൻ കീഴെന്നു ആമുപ്പൻ പറഞ്ഞു.

൫൯ ദാനിയേൽ അവനോടു നിന്റെ വ്യാജം നിന്റെ തലയിൽ തന്നെ ഇറങ്ങട്ടെ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതാ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതൻ അവന്റെ വാക്യം അവനോടു കൂടെ യുണ്ടു നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അവൻ നിങ്ങളെ ഇടുവെ പിളക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.

൬൦ അപ്പോൾ പൂട്ടമെല്ലാം മഹാശബ്ദത്തോടെ അട്ടമാസിച്ച് തന്നിൽ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം ചെയ്യൂ.

൬൧ അവർ ആ രണ്ടു മൂപ്പന്മാർക്കു വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദാനിയേൽ

അവരുടെ കള്ളസാക്ഷിയെ അവരുടെ വായിൽ നിന്നു തന്നെ തെളിയിച്ചു മോശയുടെ ന്യായ പ്രമാണത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം യുദ്ധയുടെ പുത്രിയായ ശ്രശാന്റെ നേരെയുള്ള അവരുടെ ദുഷ്ട വഴിക്കു തക്കവണ്ണം അവരോടു ചെയ്യൂ.

൬൨ അവരെ കൊന്നു ആ ദിവസത്തിൽ കുറമില്ലാത്ത രക്ഷത്തെ രക്ഷിച്ചു.

൬൩ അപ്പോൾ ഹെല്ലാനായും ദായ്യയും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ച സ്തോത്രം ചെയ്യൂ. അവരുടെ പുത്രിയായ ശ്രശാനും തന്നിൽ വ്യാജചാരത്തിന്റെ കാരണം കണ്ടെത്തപ്പെടാത്തുകൊണ്ടു തന്റെ ഭർത്താവായ യോയാക്കിമിനോടും എല്ലാ അയല്ക്കാരോടും കൂടെ സ്തുതിച്ചു.

൬൪ ആദിവസം മുതൽ ദാനിയേൽ ഇസ്രായേൽ ജനത്തിൻ മുമ്പാകെ വചിയവനായി തീർന്നു.

ബീൽ എന്ന വിഗ്രഹത്തിന്റെ കഥ.

ദ്രാസ്ട്രിഗോസ് രാജാവു തന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു കൂടെ ചേർപ്പെട്ടു പാഠിക്കാനായ കോശര അവന്റെ രാജ്യം പ്രാപിച്ചു. ദാനിയേലിന്റെ ബഹുമാനം രാജാവിന്റെതിനോടു തുല്യമായിരുന്നു. അവൻ രാജാവിനോടു കൂടെ വസിച്ചിരുന്നു. രാജാവിന്റെ സകല സ്നേഹിതന്മാരിലും അവൻ മഹിമയുള്ളവനായും തീർന്നു.

൨ എന്നാൽ ബാബേൽക്കാർ ബീൽ എന്ന നാമമുള്ള ഒരു വിഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നിത്യവും പന്ത്രണ്ടു പറ നേരിയ മാവും നാല്പതു മുട്ടാടുകളും ആറു ചോരനവീഞ്ഞും ചിലവു ചെയ്യും വന്നു.

൩ എന്നാൽ രാജാവു അതിനെ ഭയപ്പെട്ടു എല്ലാ ദിവസവും പോയി

അതിനെ വന്ദിച്ചിരുന്നു. ദാനിയേലോ ദൈവത്തെ വന്ദിച്ചിരുന്നു. രാജാവു ദാനിയേലിനോടു നീ എന്റെ ദൈവമായ ബീലിനെ വന്ദിക്കാത്തതു എന്തുകൊണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.

൪ ദാനിയേൽ അവനോടു സ്വരൂപത്തെയും, കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ ബിംബങ്ങളെയും, വിഗ്രഹങ്ങളെയും ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നില്ല എന്നെന്നാൽ അവൻ ദണ്ഡുരുടെ കൈവേലം ചെയ്യുന്നു എന്നാലോ ഞാൻ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ച ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു. അവൻ സകല ജഡത്തിനും കർത്താവായവനെ തന്നെ ഞാൻ വന്ദിക്കയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.

൫ രാജാവു ദാനിയേ

ലിനോടു ബീൽ ജീവനുള്ള ദൈവമെന്നു നിനക്കു കണ്ടു കൂടായൊ ഇതാ അവൻ ദിനം പ്രതി ഇത്ര വളരെ ഭക്ഷിച്ചു കുടിക്കുന്നതു നീ കാണുന്നില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.

൬ അപ്പോൾ ദാനിയേൽ പുഞ്ചിരിയിട്ടു രാജാവിനോടു രാജാവേ! നീ വന്ദിക്കപ്പെടരുതു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതു അകം കുശമണ്ണും പുറം പിത്തളയും ആകുന്നു. അതു ഒരിക്കലും ഏതും ഭക്ഷിക്കയും പാനം ചെയ്യയും ചെയ്യിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൭ അപ്പോൾ രാജാവിന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചു. ബീലിന്റെ പുരോഹിതന്മാരെ വിളിച്ചു അവരോടു ഞാനും ചിലവൊക്കെയും ഭക്ഷിക്കുന്നതു ആരെന്നു എന്നോടു നിങ്ങൾ പറകയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കണം.

൮ എന്നാൽ ഇവയെ ഒക്കെയും ബീൽ ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ കാണിക്കുമെങ്കിൽ

ബീലിനു വിരോധമായി ഭൂഷണം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ദാനിയേൽ മരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു. ദാനിയേൽ രാജാവിനോടു നിന്റെ വചനപ്രകാരം ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു.

൯ എന്നാൽ ബീലിന്റെ ആചാര്യന്മാർ അവരുടെ ഭായ്മാതം മക്കളും ഒഴികെ എഴുപതപേർ ആയിരുന്നു. രാജാവും ദാനിയേലും ബീലിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു വന്നു.

൧൦ ആചാര്യന്മാർ രാജാവിനോടു കണ്ടാലും ഞങ്ങൾ പുറത്തു പോകുന്നു. രാജാവേ! നീ ബീലിനു ഭൂഷണം നിരത്തി വീഞ്ഞിനെയും കലർത്തി വയ്ക്കു വാതിൽ അടച്ചു നിന്റെ മോതിരം കൊണ്ടു മുദ്ര ഇടുക.

൧൧ നീ അതികാലത്തെ വരിക ബീൽ ഇവയെല്ലാം ഭക്ഷിച്ചതായി നീ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ മരിക്കട്ടെ. ബീൽ ഇവയെ ഭക്ഷിച്ചു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിരോ

ധമായി ഭൂഷണം പറഞ്ഞുവന്നായ ഭാനിയേൽ മരിക്കണം.

൧൨ എന്നാൽ ഇവർ മേശക്കു കീഴെ ഒരു രഹസ്യവഴിയുണ്ടാക്കി അതിൽ കൂടി അകത്തു വരികയും പുറത്തു പോകയും ബീലിനു വയ്ക്കപ്പെടുന്ന സകലവും ഭക്ഷിക്കയും ശേഷിപ്പിച്ചു എടുത്തു കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു ഡെയ്യുപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നാൽ ബീലിന്റെ എമ്പ്രാന്മാർ പുറത്തു പോയപ്പോൾ രാജാവു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ വരുത്തി ബീലിന്റെ മുമ്പാകെ മേശ നിറച്ചു വച്ചു പതിവു പോലെ പാത്രങ്ങളിൽ വീഞ്ഞും നിറച്ചു അവൻ പുറത്തു പോകയും ചെയ്തു.

൧൩ ഭാനിയേൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു ചാരം കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു അവർ ചാരം കൊണ്ടുവന്നു അവൻ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ ബീലിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഒക്കയും അരിപ്പിച്ചു

മുറം കൊണ്ടു അതിനെ അരിച്ചിട്ടുരാജാവു കണ്ടു പുറപ്പെട്ടു വാതിൽ അടച്ചു രാജാവു തന്റെ മോതിരം കൊണ്ടും ഭാനിയേലിന്റെ മോതിരം കൊണ്ടും അതിനു മുദ്ര വച്ചു.

൧൪ എമ്പ്രാന്മാരും അവരുടെ ഭായ്മാരും അവരുടെ മക്കളും പതിവു പോലെ ചെന്നു ബീലിനു വച്ചിരുന്ന സകലവും ഭക്ഷിച്ചു വീഞ്ഞും പാനം ചെയ്തു.

൧൫ രാജാവും തന്റെ കൂടെ ഭാനിയേലും അതികാലത്തെ എഴുന്നേറ്റു അവിടേക്കു പോയി.

൧൬ രാജാവു ഭാനിയേലിനോടു ഭാനിയേലെ മുദ്രകൾ ശരിയായിരിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു ഭാനിയേൽ എന്റെ യജമാനനായ രാജാവെ അങ്ങിനെ തന്നെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൭ വാതിൽ തുറന്നു രാജാവു മേശമേൽ നോക്കി ബീലിനു വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സകലവും ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു

കണ്ടപ്പോൾ വാതിലിനു പുറത്തുനിന്നു മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ബീലിനെ വലുവനാക്കുന്നു നിന്നിൽ വഞ്ചന ഇല്ല ഒട്ടുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൮ അപ്പോൾ ഭാനിയേൽ ചിരിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ അകത്തു പ്രവേശിക്കാതെയിരിപ്പാൻ രാജാവിനെ പിടിച്ചു ഭാനിയേൽ രാജാവിനോടു രാജാവായ എന്റെ യജമാനനെ നിലത്തു നോക്കി റം കാലടികൾ ആരുടെ ആകുന്നു എന്നു വിചാരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൧൯ രാജാവു നിലത്തു പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും പൈതങ്ങളുടെയും കാലടികൾ ഞ്ചെയ്തു.

൨൦ കാണുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു അപ്പോൾ രാജാവിനു കോപം ജ്വലിച്ചു. ൨൦ അവൻ എമ്പ്രാന്മാരെയും അവരുടെ സ്ത്രീകളെയും അവരുടെ മക്കളെയും പിടിച്ചു അവർ അതിൽ കൂടി ഗമനാഗമനം ചെയ്തും മേശമേൽ ബീലിനു വയ്ക്കപ്പെടുന്ന സകലത്തേയും ഭക്ഷിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന രഹസ്യ വഴി രാജാവിനെ കാണിച്ചു.

൨൧ രാജാവു അവരെ എല്ലാവരെയും കൊന്നു ബീലിനെ ഭാനിയേലിനു സമ്മാനമായി കൊടുത്തു ഭാനിയേൽ അതിനെ തകർത്തു അതിന്റെ ആലയത്തെ ഇടിച്ചുകളകയും ചെയ്തു.

പെരുമ്പാമ്പിന്റെ കഥ.

൨൨ എന്നാൽ പിന്നെ ഞ്ചെയ്തും ബാബേൽകാർ വന്ദിച്ചിരുന്ന ഒരു പെരുമ്പാമ്പു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

൨൩ രാജാവു ഭാനിയേ

ലിനോടു ഇപ്പോൾ ഇതൊരു ദൈവമല്ലെന്നു ഇതിനെ കുറിച്ചു പറവാൻ നിനക്കു കഴികയില്ല ആതു ജീവനുള്ള ദൈവമാകകൊണ്ടു നീ അതി

നെ വന്ദിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൪ ഭാനിയേൽ രാജാവിനോടു ഞാൻ എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ വന്ദിക്കും എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താൻ ജീവനുള്ള ദൈവമാകുന്നു.

൨൫ എന്നാൽ രാജാവെ നീ ഇനിക്കു അതിന്മേൽ അധികാരം തരിക, വാളും വടിയും കൂടാതെ ആ പെരുമ്പാമ്പിനെ ഞാൻ കൊല്ലാം എന്നു പറഞ്ഞു. രാജാവു അവനോടു നിനക്കു അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൬ ഭാനിയേൽ കീലും രോമവും ഉൾകൊഴുപ്പും എടുത്തു അവയെ ഒരുമിച്ചു പാകം ചെയ്തു ഉരുട്ടി പെരുമ്പാമ്പിന്റെ വായിൽ അവയെ ഇട്ടു പെരുമ്പാമ്പു അവയെ വിഴുങ്ങി വയറുപൊട്ടി ചത്തു. ഭാനിയേൽ ബാബേൽക്കാരോ! ഇതാ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചതിനെ നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൭ എന്നാൽ ബാബേൽക്കാർ ഇതു കേട്ടു

പ്പോൾ അവർക്കു എത്രയും അനിഷ്ടമായി അവർ രാജാവിനു വിരോധമായി കൂടി അവനു വിരോധമായി തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: രാജാവു ഒരു യൂദ്ധനായി തീർന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു താ പെരുമ്പാമ്പിനെയും ആചാര്യന്മാരെയും കൊന്നുകളഞ്ഞു.

൨൮ അവർ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു ഭാനിയേലിനെ ഞങ്ങൾക്കു ഏല്പിച്ചു തരിക, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെയും നിന്റെ ഭവനക്കാരെയും കൊല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു.

൨൯ അവർ എല്ലാവരും അവനു വിരോധമായി ഒരുമിച്ചു എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ഉപദ്രവത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നും രാജാവു കണ്ടു വിന്ദിച്ചുത്തോടു കൂടെ ഭാനിയേലിനെ അവർക്കു ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു.

൩൦ എന്നാൽ അവർ ഭാനിയേലിനെ കൊണ്ടു പോയി സിംഹങ്ങളുടെ

ഗൃഹയിൽ ഇട്ടു സിംഹങ്ങൾ പട്ടിണി കിടന്നു അവനെ ഭക്ഷിച്ചാനായിട്ടു ആദിവാസം അവിടെ ആക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

൩൧ എന്നാൽ ആ ഗൃഹയിൽ എഴു സിംഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു മിവസംതോറും അവർക്കു രണ്ടു ശവങ്ങളേയും രണ്ടു മുട്ടാടുകളേയും കൊടുത്തു വന്നു അവ പട്ടിണി കിടന്നു ഭാനിയേലിനെ തിന്നുകളവാനായിട്ടു ഈ മിവസങ്ങളിൽ ഏതും അവർക്കു തീർന്നു കൊടുത്തിരുന്നില്ല.

൩൨ എന്നാൽ യൂദിൻ ഹബെക്കുക്ക് എന്നു ഒരു മീഷാബർ ഉണ്ടായിരുന്നു അവൻ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്തു ഒരു കൊട്ടയിൽ അപ്പം നുറുക്കിയിട്ടു കൊയിത്തുകാരുടെ അടുക്കൽ വയലിലേക്കു പോയിരുന്നു.

൩൩ കർത്താവിന്റെ ഭൃതൻ അവനോടു നിന്റെ കയ്യിലുള്ള ഞാനും ആഹാരം ബാബേലിൽ സിംഹ കഴിയിൽ കിടക്കുന്ന ഭാനിയേലിനു കൊണ്ടു പോ

യി കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

൩൪ ഹബെക്കുക്ക് എന്റെ കർത്താവെ ഞാൻ ബാബേൽ കണ്ടിട്ടില്ല ഗൃഹയെ അറികയും ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

൩൫ ദൈവഭൃതൻ ഹബെക്കുക്കിന്റെ തലയിലേക്കു കൈ നീട്ടി തലമുടിക്കു പിടിച്ചു എടുത്തു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ ബാബേലിലെ ഗൃഹയിൽ നിർത്തി

൩൬ അപ്പോൾ ഹബെക്കുക്ക് ഭാനിയേലെ ഭാനിയേലെ നീ എഴുന്നേറ്റു ദൈവം നിനക്കായിട്ടു അയിച്ചിരിക്കുന്ന ഞാനും ആഹാരത്തെ എടുത്തു കൊൾക എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

൩൭ ഭാനിയേൽ ദൈവം എന്നെ ഓർത്തു എന്നിൽ നിന്നു തന്റെ കരുണകളെ താൻ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല: എന്തെന്നാൽ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ നീ ഉപേക്ഷിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

൩൮ ഭാനിയേൽ എഴു

നേരം ഭക്ഷിച്ചു ആ നാഴികയിൽ തന്നെ ദൈവദൂതൻ ഹബക്കുക്കിനെ എടുത്തു മുഖം അവനെ എടുത്ത സ്ഥലത്തു നിറുത്തി.

എന്നാൽ രാജാവ് ദാനിയേലിനെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ദാനിയേലിനെ കണ്ടു കരവാനായിട്ടു ഗൃഹ്യുടെ അടുക്കലേക്കു ഏഴാം ദിവസം വന്നു ഗൃഹ്യയിൽ നോക്കി ദാനിയേൽ സിംഹങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നതുകണ്ടു. അപ്പോൾ മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ദാനിയേലിന്റെ ദൈവം വലുവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ദാനിയേലിനെ ഗൃഹ്യയിൽനിന്നു കരേറ്റി.

അപ്പോൾ ദാനിയേലിനെ കണ്ടു. അപ്പോൾ മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ദാനിയേലിന്റെ ദൈവം വലുവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ദാനിയേലിനെ ഗൃഹ്യയിൽനിന്നു കരേറ്റി.

റിച്ച് അപവാദം പറഞ്ഞു അവനെ കൊല്ലുന്നതിനു അപേക്ഷിച്ചുവെരികളെ ആ ഗൃഹ്യയിൽ ഇട്ടു ഉടൻ തന്നെ രാജാവിന്റെയും ദാനിയേലിന്റെയും മുമ്പാകെ സിംഹങ്ങൾ അവരെ ഭക്ഷിച്ചു. (അപ്പോൾ രാജാവു ഭൂമിയിലെ കുടിയന്മാരൊക്കെയും ദാനിയേലിന്റെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടട്ടെ എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ രക്ഷിതാവും ഭൂമിയിൽ അതുതങ്ങളേയും അടയാളങ്ങളേയും കാണിക്കുന്നവനും സിംഹങ്ങളുടെ ഗൃഹ്യയിൽനിന്നു ദാനിയേലിനെ രക്ഷിച്ചവനും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.)

അപ്പോൾ ദാനിയേലിനെ കണ്ടു. അപ്പോൾ മഹാ ശബ്ദത്തോടെ ദാനിയേലിന്റെ ദൈവം വലുവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ദാനിയേലിനെ ഗൃഹ്യയിൽനിന്നു കരേറ്റി.

Book of Tobit

The **Book of Tobit** is a book of scripture that is part of the Catholic and Orthodox biblical canon. *Tobit* is regarded by Protestants as apocryphal because it has never been included within the *Tanakh* and considered canonical by ancient Judaism. However, it is found in the Greek Old Testament (the Septuagint), and Aramaic and Hebrew fragments of the book are in the Dead Sea Scrolls, which were discovered in Cave IV at Qumran in 1952. These fragments are in agreement with the Greek text, which exists in three different recensions.

Date of composition

It is generally believed that the book was written in the 2nd century BC, on the basis of the scrupulous attention to ritual details and the stress laid upon giving alms. However, neither the date nor location of composition is certain. The setting of the story is the 8th century BC, and it was traditionally thought that it was written at that time.

The book was possibly originally written in one of the forms of the Aramaic language. Jerome described his version for the Vulgate as being made from an Aramaic text available to him. Four fragmentary texts in Aramaic and one in Hebrew were found at Qumran.

The surviving Greek translations are found in two versions. The shorter form, called Greek I by Robert Hanhart in his edition of the Septuagint, is found in Codex Vaticanus, Alexandrinus, Venetus, and most cursive manuscripts. The Greek II version, which is 1700 words longer, is found in Codex Sinaiticus and closely aligns with the Hebrew and Aramaic fragments found at Qumran. Apparently the Old Latin (La) manuscripts are also translated from the longer Greek II version. Most English translations since 1966 have relied on the Greek II version.

Significance

The book is also closely related to Jewish wisdom literature; nowhere is this more clear than in Tobit's instructions to Tobias before his departure for Media in chapter 4. The value of prayer, fasting, and almsgiving is particularly praised in this instruction; in the Latin rite, readings from this section in are often used in the liturgy. Because of the book's praise for the purity of marriage, it is often read during weddings in many rites.

Doctrinally, the book is cited for its teaching on the intercession of angels, filial piety, and reverence for the dead.

Narrative

This book tells the story of a righteous Israelite of the Tribe of Naphtali named **Tobit** living in Nineveh after the deportation of the northern tribes of Israel to Assyria in 721 BC under Sargon II. (The first two and a half chapters are written in the first person.) He is particularly noted for his diligence in attempting to provide proper burials for fallen Israelites who have been slain by Sennacherib, for which the king seizes all his property and exiles him. After Sennacherib's death, he is allowed to return to Nineveh, but buries a man who had been murdered on the street. That night, he sleeps in the open and is blinded by bird droppings that fall in his eyes. This puts a strain on his marriage, and ultimately, he prays for death.

Meanwhile, in faraway Media, a young woman named Sarah prays for death in despair. She has lost seven husbands to the demon of lust, Asmodeus, who abducts and kills every man she marries on their

wedding night before the marriage can be consummated. God sends the archangel Raphael, disguised as a human, to heal Tobit and to free Sarah from the demon.

The main narrative is dedicated to Tobit's son, Tobiah or Tobiyah (Greek: Τωβίας/Tobias), who is sent by his father to collect a sum of money that the latter had deposited some time previously in the far off land of Media. Raphael represents himself as Tobit's kinsman Azariah, and offers to aid and protect Tobias on his journey. Under the guidance of Raphael, Tobias makes the journey to Media, accompanied by his dog.

Along the way, he is attacked by a giant (or little) fish, whose heart, liver and gall bladder are removed to make medicines.

Upon arriving in Media, Raphael tells Tobias of the beautiful Sarah, whom Tobias has the right to marry, because he is her cousin and closest relative. He instructs the young man to burn the fish's liver and heart to drive away the demon when he attacks on the wedding night.

The two are married, and the fumes of the burning organs drive the demon away to Upper Egypt, while Raphael follows him and binds him. Meanwhile, Sarah's father has been digging a grave to secretly bury Tobias (who he assumes will be dead). Surprised to find his son-in-law alive and well, he orders a double-length wedding feast and has the grave secretly filled. Since he cannot leave because of the feast, Tobias sends Raphael to recover his father's money.

After the feast, Tobias and Sarah return to Nineveh. There, Raphael tells the youth to use the fish's gall to cure his father's blindness. Raphael then reveals his true identity and returns to heaven. Tobit sings a hymn of praise.

He tells his son to leave Nineveh before God destroys it according to prophecy. After the prayer, Tobit dies at an advanced age. After burying his father, Tobias returns to Media with his family.

Source: Wikipedia